

misli

Registered by Australia Post - publication no. VAR00663

THOUGHTS - LETO 31
OKTOBER 1982

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
In Slovenian language

Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+
Ustanovljen (Est.) leta 1952

+
Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+
Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101
Tel.: (03) 861 7787

+
Naslov MISLI: P.O. BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+
Letna naročnina (Subscr.) \$ 5.—,
izven Avstralije (Overseas) \$ 8.—,
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

+
Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništva ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+
Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+
Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

K SLIKI na platnicah:
Tesen VINTGAR, kjer med
pečinami ob vodi uživaš sa-
moto narave.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj). Žepna izdaja. Cena 8.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.—, tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauerja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga, ki je izšla v Argentini, stane vezana 4.— dol, broširana 3.— dol.

POPOTNIKI — Eden zadnjih romanov, ki je izšel v zdomstvu. Napisal Aleksej Goriški, Strani 456. Cena 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Spisal Franc Blükvič. Cena 6.— dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW — Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent—bogoslovec doživljal grozote revolucije v Sloveniji. Strani 321 velikega formata. Cena 9.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI — Siena Blažič. Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

OKTOBER je prinesel spet dvig poštine za tiskovine — letos že drugi "poklon" revijam, ki se v večini — z našimi MISLIMI vred — pod finančnimi bremenami borijo za obstanek. Ko je Religious Press Association, katere član so tudi MISLI, protestirala, je pa spet dobila sladek odgovor poštne ministristva, da bi moralo to povišanje priti že zdavnaj, pa nam ga je pošta v sočutju z nami naložila na naša ramena šele sedaj. "Kaj niste lahko veseli, da tako skrbimo za vas? !..." je izzvenelo, da sem ob branju debelo in grenko požrl . . .

V želji, da MISLI vzdržijo, brskam po naši plačilni knjigi naročnikov. Koliko je še škrbin: prazna okenca, kjer bi že morala stati številka letošnje poravnane naročnine. In za nekaterimi imeni je že kar dolga vrsta okenc brez zabeležbe poravnave dolga. . . Kaj ti ne mislijo, da s svojo brezbrzičnostjo postavljajo življenje MISLI na tehtnico? Naj se vendar zganejo! Ko bi vsi pošteno poravnali naročnino, bi ne imel skrbi. Tako pa gremo iz meseca v mesec v čudno negotovost, ki ji poleg darežljivih darovalcev v Tiskovni sklad samo čut dolžnosti vseh naročnikov lahko odpomore. — Če si tudi ti med zaspanci: pošlji, prosim, naročnino!

—Urednik in upravnik

VSEBINA * Vesoljno bratstvo — stran 257 * Narod raste iz svobode — Mirko Javornik — stran 259 * Sedanji trenutek v Cerkvi na Slovenskem — Iz "Naše luči" — stran 260 * Sto let slavi . . . (O najstarejši avstralski Slovenki - Katarini Ilijaš) — stran 262 * Zavetnik prijateljev ekologije — stran 263 * Naš dobri bratec Frančišek — črtica — Emilijan Cevc — stran 264 * Mladina piše . . . — zbrala Aleksandra L. Ceferin — stran 265 * Kaj pravite? — Horoskop — stran 267 * P. Bazilij tipka . . . — stran 268 * Izpod Triglava — stran 270 * Odprimo mu vrata! — Prir. Ivan Plazar CM v "Božji besedi" — stran 272 * Izpod sydneyjskih stolpov — P. Valerijan — stran 274 * Razdajati veselje . . . — Ernest Ell — stran 276 * Pesem dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 277 * Naše nabirke — stran 277 * Doneč pozdrav — pesem — Milka Hartman — stran 278 * Izpovedi Stalinove hčerke — Iz "Kat. glasa" — stran 279 * Adelaidski odmevi — P. Janez — stran 281 * Z vseh vetrov — stran 282 * Kotiček naših mladih — stran 284 * Križem avstralske Slovenije — stran 285 * Dovtipne od doma - resnici v brk . . .

BOŽJE

LETNIK 31

ŠT. 10

OKTOBER 1982

Vesoljno bratstvo

Z LETOŠNJIM oktobrom zaključujemo posebno FRANČIŠKOVO LETO, jubilejno leto 800-letnice svetnikovega rojstva. Ves svet se ga je spominjal — ob Frančiškovem duhu so se mnogi znova ogreli za njegove visoke ideale. Veliko je bilo govora o "vesoljnem bratstvu", ki ga je sveti Frančišek tako pogosto poudarjal — pa ne le z besedo, ampak v vsem svojem življenju.

Kaj pa je to "vesoljno bratstvo"? V kratkih besedah je za-vest: Kristjan sem, zato moram slehernega sprejemati kot brata! Ta naloga nam narekuje, da bližnjega skušamo razume-
ti, mu nuditi pomoč in ga spremljati skozi življenje; biti ob njem, ko ga tare žalost, bolečina; deliti z njim veselje in smeh; odreševati ga iz vrtinca samote in zapostavljenosti. Še več: ljubi-
biti moramo vse, kar nas obdaja, kar je Bog ustvaril. Biti brat v prvi vrsti ljudem, a ne le ljudem, temveč tudi božjemu stvar-
stvu. Sveti Frančišek je bil zamaknjen ob resnici, da je Bog stopil na zemljo, k vsemu ustvarjenemu, predvsem pa seveda k neznatnemu bitju, ki se mu pravi človek. Vsakdo je bil zanj brat: človek, cvetlice in živali, sonce in zvezde . . . Temu brat-
stvu ni meja. Ves svet more in mora objeti, vse mora vključiti v ta svoj objem.

Priznati moramo, da to ni ravno lahka zadeva. Še sveti Frančišek se ni dokopal do tega čez noč. Osvoboditi se je mor-
ral vsega, kar človeka usužnjuje, da je polovičar, sebičnež, v strahu pred žrtvami . . . Premagati je moral v sebi odpor in se skloniti k gobavcu, videti v njem Kristusa samega in ga polju-
biti . . . Bi ti zmogel kaj takega?

In vendar mora biti začetek prav tu in zdaj! Lahko je zgolj govoriti o "vesoljnem bratstvu" in ljubiti nekoga, ki je daleč od tebe. V tem res ni nikaka umetnost! Toda odkriti brata in

BLAGOSLOVI NAJ TE GOSPOD
IN TE VARUJE!
POKAŽE NAJ TI SVOJ OBRAZ
IN SE TE USMILI!
OBRNE NAJ
SVOJE OBLIČJE K TEBI
IN TI DA MIR!

(Blagoslov sv. Frančiška bratu Leonu)

KRISTUS hoče, da bi se vsi vzeličali po njegovi zaslugi in ga sprejeli s čistim srcem. Kako blaženi in blagoslovljeni so tisti, ki ljubijo Gospoda in ravnajo tako, kot pravi Gospod sam v evangeliju: "Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in z vso dušo in svojega bližnjega kot samega sebe!" Ljubimo torej Boga in ga molimo s čistim srcem in razumom! Pojmo mu hvalnice in prošnje podnevi in ponoči rekoč: "Oče naš, ki si v nebesih..." Treba je namreč vedno moliti in se nikdar ne utruditi. Naša pokora naj rodi sadove! Ljubimo torej bližnjega kot sami sebe! Če ga kdo ne more ali noče ljubiti kot samega sebe, naj mu vsaj ne stori zlega, ampak skrbi, da mu bo delal dobro!

(Iz pisma sv. Frančiška vsem vernim)

sestro v bližnjemu, s katerim živimo, ki ga vsak dan srečujemo, katerega lep zgled nam vzbuja vest ali pa nas mučijo njegove napake . . . Tu je začetek, brez katerega se ni mogoče dokopati do "vesoljnega bratstva". Kdor hoče prvo preskočiti, iskrenega "vesoljnega bratstva" ne bo nikoli razumel in nikoli dosegel. Morda ga bo prijela trenutna navdušenost, ki pa je samo slepilo. Bratstvo je treba živeti trajno in povsod, potem je pristno in nekaj velja. Vir trajnega bratstva je Bog Oče, Stvarnik. Kristus, naš brat, je prorok božje ljubezni, ki se zliva v nas po Svetem Duhu. V moči tega odnosa moremo postajati drugačni, tu je začetek našega veselja in miru. Tu se poraja notranja svoboda — ne v sebičnosti, ne v udobju, ki nas usuznjuje, da smo malenkostni, majhni, neobčutljivi za lepo in dobro.

Sveti Frančišek nam je pokazal, da moremo vse to z dobro voljo ter ljubeznijo uresničevati tudi v našem času. In cena? Govori nam, da ni svobode brez odgovornosti, ne življenja brez dolžnosti in ne sožitja brez zvestobe. V odnosih do Boga in Cerkve in bližnjega. To je edina pot do "vesoljnega bratstva".

TOLIKOKRAT HODIMO MIMO NJEGA, PA GA NE PREPOZNAMEO.

VIDIMO SAMO REVEŽA, BOLNIKA, KAZNJENCA, BREZDOMCA . . .

VIDIMO ŽALOSTNEGA, ZAPOSTAVLJENEGA, PO KRIVICI PREGANJANEGA . . .

KAKO HITRO NAJDEMO IZGOVOR, DA SE NAS VSA TA BEDA NE TIČE.

BOMO NEKOČ TUDI MI ZAČUDENO VPRAŠALI: GOSPOD, KDAJ SMO TE VIDELI? . . .

FRANČIŠEK GA JE PREPOZNAL IN MU VESELO SLUŽIL V VSEH BRATIH IN SESTRAH

Narod raste iz svobode

Nekaj misli ob spominu našega narodnega praznika 29. oktobra. Vzete so iz govora MIRKA JAVORNIKA "Pot in smer", ki je bil objavljen v njegovi knjigi "Pero in čas II" (1981).

K sliki: Knez Valuk, prvi znani vladar slovenske države Karantanije (vladal v letih 600 – 630/40 po Kr.) prisega vojno zavezništvo kralju Samu. (Relief je delo akademskega kiparja Franceta Goršeta)

ČE HOČEMO Slovenci svoj poglavitni cilj – pravo in možnost za življenje – doseči; če se hočemo kot narod in kot ljudje ohraniti, moramo najprej za vso slovensko skupnost doseči svobodo. Bit svobode je v tem, da je človek sam svoj gospod. Bit narodne svobode pa je, da je narod gospodar svoje usode. Ni svoboden in torej ne more živeti, kdor mora služiti ali hlapčevati komur koli, tudi lastnemu bratu. Pogosto zna biti bratova roka trša od tuje in svoboda ni v zamenjavi enega tujega gospodarja z drugim, kakor nas spet krvavo uči vsa slovenska zgodovina. Svoboden je človek, ki je sam gospodar v svojem domu in svoboden je narod, ki ima lastno, samostojno državo.

Ta, sicer samo po sebi razumljiva resnica zveni slovenskim, v hlapčevanju in v občutku manjvrednosti vzgojenim ušesom precej krivoversko. Toda imejmo kljub temu pogum, da jo izrečemo. Ne more biti za Slovence laž ali škoda, kar je resnica in korist za druge. Rešitev slovenskega naroda in s tem bodočnost za nas vse in za tiste, ki bodo prišli za nami, je najprej v popolni politični samostojnosti, ki bo združila vse, ali vsaj čim več Slovencev pod eno streho, tudi če bo slamnata, pa bo naša, in si jo bomo postavili tako, kakor bomo sami hoteli. Danes ne gre za obliko naše bodoče samostojnosti in naše bodoče države. Ta oblika bo takšna, kakršno ji bo dalo ljudstvo – ne ljudstvo kot čreda, kakor smo ga navajeni pojmovati iz preteklih in današnjih izkušenj, marveč skupnosti svobodnih, samostojno mislečih in samostojno odločujočih slovenskih ljudi.

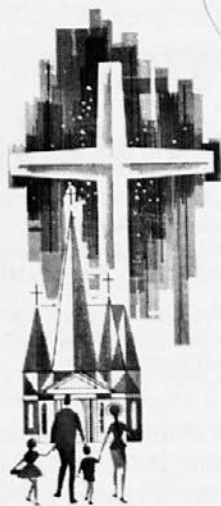
Danes gre za to, da se sleherni Slovenec, naj živi v svobodi ali v jarmu, najprej živo in nepreklicno zave te usodne nujnosti in neogibnega pogoja našega bodo-

čega življenja. Nespametno je kovati načrte in sestavljati politične ali druge programe za bodočnost, dokler ne vemo, kaj je najprej in najbolj potrebno, in dokler ni ta zavest in pa volja po dosegu tega poglavitnega cilja prevzela vsakega Slovenca, ki hoče sebi dobro. In govoriti o narodovi poti in smeri njegove usode bi bilo nespametno, če ne bi najprej in najbolj poudarili te resnice. Hiša rase iz temelja, drevo iz korenin, narod pa iz svobode, katere edina stvarna in bodočnost dajajoča oblika je državna samostojnost.

In še pomislek o naši majhnosti! Majhen je tisti, ki se ima za majhnega. Narod, ki je v najhujših razmerah in v vednem suženjstvu ustvaril sorazmerno toliko, kakor so drugi, večji, v stoletjih svobode ter je bil tudi v tem sestavina evropskega sveta, tak narod greši nad seboj, če si dovoli dopovedovati, da je majhen. Majhni so kvečjemu ljudje, ki te njegove veličine ne vidijo.

Vojna in leta po njej so nas privedla v živ stik z narodi, ki smo jih včasih, od daleč, imeli za velike in smo jih po krivem malikovali. Zveza z njimi in njihova oblast nad nami sta nam pokazala, da so morda veliki po številu in denarju, v vsem drugem pa smo jim mi kos in jih morda v marsičem, kar je dragocenejše in trajnejše od števila in bogastva, celo prekašamo. In če ti, ki niso večji od nas, danes priznavajo in ponujajo tisto, za kar se mi šele začenjamo biti, raznim Arnavtom, ljudožrcem in kdo ve komu vse, potem ne sme nihče trditi, da smo Slovenci tak nič, da bi ne smeli tega pred vsem svetom zahtevati zase.

Pa pomislek glede zgodovine. Narod, ki živi na najbolj osporovanem delu Evrope tisoč let in to v vednem navalu tujih pohlepov, ne more biti brez zgodovine. Naj bo ta zgodovina žalostna, mračna, krvava, celo sramotna, je le velika in taka, da lahko iz nje, tudi iz njenih slabih naukov, črpamo nove volje in novega ponosa za bodoče. In vedeti moramo, da se zgodovina začenja vsak dan sproti. Kdor ni prepričan o nekdanji, naj začne pisati novo. In čim prej bomo Slovenci začeli pisati svojo novo zgodovino, tem boljše bo za nas.

Ko skušamo v nekaj potezah ugotoviti današnji položaj Cerkve v matični Sloveniji, bomo omenili tri stvari: spremembe v tamkajšnjem verskem življenju, kratenje pravic vernim s strani režima in prizadevanje Cerkve za solidnejše dušno pastirstvo.

Sedanji trenutek v Cerkvi na Slovenskem

Članek je izšel
v "Naši luči".

SPREMEMBE V VERSKEM ŽIVLJENJU

Če primerjamo današnje versko stanje s tistim izpred 40 let, je razlika med obojnim dobesedno ogromna, seveda na škodo vere.

Pred drugo svetovno vojno je veljala Slovenija za 97% katoliško deželo. Katoliška Cerkev v njej je bila prava ljudska Cerkev s pretežno kmečkim prebivalstvom. Imela je razvejane organizacije (apostolske, verske, dobrodelne, fizkulture), cvetoč tisk in živo prosvetno življenje (gledališko, pevsko, orkestralno). Katoličani so se zbirali v svoji politični stranki in svojih sindikatih. Hranilnice in posojilnice so bile dejanska gospodarska zaščita malega človeka pred oderuhi. Cerkve so bile ob nedeljah polne, cerkveni prazniki so bili spoštovani.

Da je prinesla stalinistična revolucija v Sloveniji s seboj kot enega glavnih sadov **ateizacijo**, ni nič čudnega, čeprav je ta v bistvu globoko kratenje človekove pravice do svobode vere in prepričanja. Tako je možno razumeti osip vere v Sloveniji predvsem s tega kota.

Nekrščenih otrok je danes v Sloveniji že lep odstotek. Poleg načrtne ateizacije je k temu pripomoglo tudi priseljevanje muslimanov. Pravoslavni so s svojim prihodom v Slovenijo pomnožili število nekatoličanov, ki jih je že 18%. Močnejše oddaljevanje od Cerkve se je pričelo v letih 1973 do 1975, ko je režim spet povečal svoj pritisk nanjo.

KRATENJE PRAVIC VERNIM

Nepriustranski opazovalec današnje slovenske dejanskosti zlahka odkrije, kako marksistični režim vernim pravice krati. Nekaj primerov:

Svetovnonazorska ne-enakopravnost vernih. Jugoslovanska ustava, ki si je narodi niso dali sami, marveč jim jo je dala Zveza Komunistov, sicer priznava enakopravnost vseh svojih občanov. Po isti ustavi je pa ZKJ vodeča idejna in politična sila: njen program naj bi se uveljavil ne le znotraj ZKJ, marveč v vsem življenju ljudi. Ta program zahteva od svojih članov, da ostale občane izobražujejo v marksističnem pogledu na svet (ki naj bi bil edino znanstven), z razvijanjem socialističnih družbenih odnosov pa naj odpravljajo vero kot duhovno zaostalost in prevaro. Takšna navodila nujno vodijo do nekaterih nesprejemljivih pojavov:

– Režim gleda na vernost že vnaprej kot na zabloko in ostanek preteklosti. Zato jo je treba pobijati.

– Po ustavnem načelu svobode vere ni dovoljeno zatirati le-te administrativno, nasilno; partija ima na razpolago tudi druge metode.

– ZKJ ima monopol nad svetovnim nazorom in ustvarjanjem javnega mnenja. Zato ima posebne pravice pri uporabi množičnih občil. Vero le trpi, kolikor je ta zasebna stvar posameznega občana. A tudi takšno vero se ji zdi nujno odpravljati. Zato je ta iz javnosti izbrisana in tako obsojena na izumiranje.

– Vsi tako imenovani "posamezni primeri" sektaštva, to je zatiranja vere, so le naravna posledica idejnega programa ZKJ.

– Do enakopravnosti vernih ne more priti vse do tlej, dokler ne naredi ZK ateizma za zasebno zadevo svojih članov. Partija politizira vero (ne Cerkev), ko postavlja ateizem za uradni svetovni nazor.

Šola. Po naravnem pravu imajo starši pravico do vzgoje svojih otrok po lastnem prepričanju. Vernim staršem v Sloveniji se godi velika krivica, ker prikazuje marksizem za edini znanstveni svetovni nazor, Cerkev in vero pa slikajo pristransko in neresnično. Po mnenju nekaterih katoliških strokovnjakov je možno odkriti za tem vsiljevanjem ateizma po šolskih učbenikih jasen načrt, ki se ozira na starostno

stopnjo šolarjev. Dijaški domovi verno mladino, ki živi v njih, popolnoma prezirajo: ta nima možnosti hoditi k maši, udeleževati se mladinskega verouka in praznovati verske praznike.

Sredstva javnega obveščanja. Cerkev že leta dolgo zaman terja zase pravico do verskih oddaj na TV in radiu in do obveščanja po dnevnem časopisju; vsa ta sredstva so last vseh občanov (torej tudi več kot 80% katoličanov in ne le last manj kot 10% članov ZK), a vernim je pot vanje zabranjena.

Gradnja bogoslužnih prostorov. Da se ravno pri dovoljenjih za bogoslužne zgradbe redno tako zatika, kot se, je težko razumeti kako drugače, kot da je dala oblast svojim uradnikom navodilo, da je treba sleherno prošnjo za takšno gradnjo "dati v zadnji predal čisto spodaj".

Vojska. Verni vojaki ne smejo dobivati v vojsko verskega tiska in ne smejo v cerkev.

Zapori. Duhovniki, ki bi hoteli k jetnikom, se na vratih ječe slejkoprej srečujejo z napisom: Vstop prepovedan!

Odgovorne službe v družbi. Naj ima verni še tolikšne talente ali še takšno izobrazbo, do višjih mest v družbi ne more, ker je veren.

Verski prazniki uradno niso priznani kot nedelovni dnevi.

PRIZADEVANJE CERKVE ZA SOLIDNEJŠE DUŠNO PASTIRSTVO

Zlasti pod vplivom spodbud iz tujine se je v zadnjih dvajsetih letih v delovanju Cerkev na Slovenskem marsikaj premaknilo. Po časovni vrsti so vzniknile med drugim te-le oblike dela:

Pastoralni tečaji za dušnipastirske delavce.

Pogovori s starši otrok o verski vzgoji otrok.

Tečaji za pripravo na zakon (civilna družba je začela z njimi šele leta 1980).

Prvi družinski krožki.

Vzgoja župnijskih pastoralnih svetov.

Obnova zakramentalne pastorale (tudi občestvena priprava na krst, prvo obhajilo, birmo . . .).

Vzgoja za ljubezen pri mladih in mladih zakoncih.

Slovesno obhajanje zakonskih jubilejev v okviru cele župnije: srebrnih, zlatih, bisernih porok.

Ni se pa še prav začela priprava laikov za pomoč duhovnikom. Za praktično družinsko vzgojo je na razpolago nekaj zakonskih parov, ki uspešno delujejo. Katehistinje je že lepo število. Čutiti pa je veliko pomanjkanje duhovnikov, saj jih je le slabi dve tretjini toliko, kot jih je bilo pred vojno.

SKLEP

Cerkvi na Slovenskem ne ostaja drugega, kot da na eni strani neutrudno evangelizira (z vedno novimi prijemi, primernimi novim časom), na drugi pa, da stalno opozarja na krivice, ki jih ji dela režim; pod pritiskom javnega mnenja, zlasti mednarodnega, ta le ne bo mogel venomer načrtno kršiti naravnih pravic vernih občanov.

Notranjski motiv (Lojze Perko)

STO LET SLAVI

Bi ji morda poslali čestitke k stoletnici? Lepo bi bilo, da bi jubilatka dobila za letošnji rojstni dan veliko voščil.

Tu je naslov: MRS. KATARINA ILIJAS,
East Victoria Park Nursing Home,
Allday Street,
East Victoria Park, W. A., 6102

DOSTIKRAT sem že ugibal, kdo naj bi bil najstarejši med slovenskimi priseljenci v Avstraliji. Vse je kazalo na znanega "Plutovega ateja" v Brisbane (Jože Plut je Belokranjec in je letos 6. januarja praznoval svojo 95-letnico) in vendar smo bili na napačni sledi. Prehitela ga je slovenska mamica, ki bo na drugem koncu Avstralije, v W.A., ta mesec srečno dosegla STOLETJE svojega življenja. Bil sem zares presenečen in vesel, ko sem ob pričetku leta po gospe Burlovičevi zvedel zanjo, kasneje pa dobil tudi sliko, ki jo tukaj objavljam. Zanj in za podatke se iskreno zahvaljujem hčerki naše stoletne mamice.

Jubilantka KATARINA ILIJAS r. Buckovič je bila rojena 27. OKTOBRA 1882 v Munah v Istri. Poročila se je 17. januarja 1902 in je v zakonu rodila enajst otrok. S svojo družino je živela v Račicah, kjer je oskrbovala gostilno in trgovino – kar važno postajo vsem, ki so potovali med Reko in Trstom. Razmere so jo kasneje prisilile, da je podjetje prodala.

Ni bilo lahko skrbeti za številno družino, ko je moral mož v prvo svetovno vojno. Bil je celo ranjen in je za posledicami žal že nekaj let po vojni (1922) tudi umrl. Nič manjše hudo ni zadelo našo jubilatko leta 1925, ko je razsajala epidemija španske bolezni: kar trije od otrok so umrli v treh dneh zapovrstjo – eden v petek, drugi v soboto in tretji na nedeljo. Kmalu so jim sledili še trije, dva pa sta umrla šele nedavno.

Dvakrat je naša stoletna mamica še v rojstni domovini menjavala državljanstvo, s sedanjim avstralskim pa seveda še tretjič. Rojena je bila v stari avstro-ogrski

monarhiji, po prvi svetovni vojni je bila italijanskega, po zadnji pa jugoslovanskega državljanstva. To zadnje je trajalo najkrajši čas, kajti družina je sklenila, da zaradi razmer pod povojnim komunističnim režimom zapusti ljubi dom. Bilo je leta 1947, ko so se pridružili tisočem beguncem na italijanski strani. Z namenom, da se izselijo preko morja, so se vpisali v IRO, odhoda v novo domovino pa so čakali v različnih taboriščih južne Italije (Trani, Bari) in Nemčije (Aurich, Delmernhorst), končno pa leta 1950 le srečno iz Bremerhavena odpluli proti Avstraliji.

V Fremantle, W. A., so prišli 24. septembra 1950 in se najprej nastanili v Northam Military Camp, kategorija del (Area 4) je oblast določila za novodošle begunce, ki so začeli prihajati iz evropskih taborišč.

Seveda je sleherni družina želela čim prej na svoje in tudi naša jubilatka s svojimi ni bila izjema. Hčerka je s svojo družino kupila dve rezidenčni parceli v današnjem kraju St. James (Bentley, W.A.) – takrat se je imenoval St. James Park Estate. In pričelo se je za novodošle pravo pionirsko življenje. Na svojo zemljo so se preselili iz taborišča na deževni dan 6. aprila 1951: najeta karavana jim je dala streho, z dodatkom rudarskega šotora, ki jim je služil za shrambo. Ni bilo ne elektrike, ne plina, ne kanalizacije, po vodo pa so morali hoditi četrtilje daleč. In vendar so bili veseli ter zadovoljni pod svobodnim avstralskim soncem. Vztrajali so, začeli čistiti teren ter sami izdelovati cementne bloke za prvi lastni domek v novi domovini, ki so si ga sami postavili ter se kmalu vanj vselili. Kljub temu, da ga ni zidal izučeni zidar, to poslopje še danes stoji ter služi za garažo. Sledila je seveda hiša, ne daleč od nje pa še ena – za drugo hčerko in njeno družino.

Naša stoletna jubilatka je živela pri eni hčerki do leta 1969, ko jo je rak iztrgal iz družinske srede. Nato se je preselila k drugi do leta 1974, ko so zdravstveni interesi ostarele mamice zahtevali, da jo končno sprejme bližnji Dom onemoglih. Tu je pod dobro poklicno zdravniško oskrbo in kar zadovoljna, zlasti ob rednih obiskih domačih.

Zanimivo je in vredno je poudariti, da je bila naša visoka jubilatka v vsem stoletju življenja komaj kdaj bolna. Zdravnika je pravzaprav prvič potrebovala šele v zadnjih letih, ko si je ob dveh različnih prilikah zlomila kost v kolku.

Od njenih enajstih otrok so zdaj ob jubileju živi še trije – dva v Avstraliji, eden v Italiji. Vnučkov ima

deset (4 v Avstraliji, 4 v Italiji, 2 v Argentini), pravnukov je dvajset (11 v Avstraliji, 7 v Italiji in 2 v Argentini), prapravnukov pa je šest (2 v Avstraliji in 4 v Italiji). Res lepe številke in vredne zabeleže.

Naši stoletni mamicini in brez dvoma najstarejši med nami vsi avstralski Slovenci iskreno čestitamo k visokemu jubileju. Želimo ji zdravja in moči, da bo stoletju dodajala še leto za letom – dokler Bog hoče! Zakaj pa ne? Saj nam je zdaj že pokojni Father Jurij Trunk, slovenski duhovnik v Ameriki, ki je tudi prekoračil stoletje, zadevo v šali takole pojasnil: "To so najbolj zdrava leta človeškega življenja: najmanj jih umre v teh letih . . ." Pa recite, če ni imel prav!

ZAVETNIK PRIJATELJEV EKOLOGIJE

LETA 1939 je papež Pij XII. razglasil svetega Frančiška za zavetnika Italije. Sedanji papež Janez Pavel II. pa je dne 29. novembra 1979 Frančiška razglasil za zavetnika prijateljev ekologije. To je napravil s posebnim Apostolskim pismom, ki se glasi takole:

Janez Pavel II.,

V večni spomin!

Med svetimi in znanimi ljudmi, ki so posebej spoštovali naravo, ki jo je Bog dal ljudem kot izreden dar, se po vsej pravici spominjamo svetega Frančiška Asiškega. On je zares imel izreden občutek za vse božje stvari. Po navdihnjenju od zgoraj je spesnil prekrasno Hvalnico stvarstva, kjer – zlasti po bratu Soncu in bratu Mesecu in sestrah Zvezdah – daje vsemogočnemu in dobremu Gospodu dolžno hvalo, slavo, čast in vsak blagoslov.

Zaradi tega – kar je zelo pohvalno – je zaprosil naš častiti brat kardinal Oddi, prefekt Sv. kongregacije za duhovščino, najprej v imenu članov mednarodnega združenja, imenovanega "Planning Environmental and Ecological Institute for Quality Life" ta Sv. sedež, da razglasi svetega Frančiška Asiškega za nebeškega zavetnika prijateljev ekologije.

Mi pa, potem ko smo slišali mnenje Sv. kongregacije za disciplino zakramentov in za bogočastje, z močjo tega našega pisma in za vedno razglašamo svetega Frančiška Asiškega za nebeškega zavetnika prijateljev ekologije z vsemi častmi in pravicami, ki se nanašajo na bogočastje. Naši odločitvi se ne sme nič zoperstav-

ljati. Zapovedujemo tudi, naj se to pismo skrbno hrani in naj doseže svoje učinke že sedaj in v bodoče.

Dano v Rimu, pri Sv. Petru, s pečatom Ribiča, dne 29. novembra 1979, v drugem letu našega pontifikata.

Kardinal Silvio Oddi, prefekt Kongregacije za duhovščino in obenem papežev legat za baziliko sv. Frančiška v Assisiju, pa je izjavil na vatikanskem radiu tole:

"Nobena skrivnost ni, da je vprašanje ekologije v naših dneh postalo zelo pomembno. Pomanjkanje dolžnega spoštovanja narave, ali nasilje, ki ga delamo nad naravo s tolikimi vrstami zastrupljanja, ogroža človekov obstoj. Zadostuje, če se spomnimo, kako poginjajo ribe zaradi zastrupljanja vode, in videli bomo, kako se na različne načine osiromašuje narava; to se posebno dogaja v obrobju velikih mest. Od tu grozi nevarnost za človekovo zdravje, ker skupaj z zrakom vdihavamo tudi nevarne bacile. Zato ni čudno, da so se ljudje po raznih krajih sveta, tudi v Italiji, združili v skupnih naporih za obrambo in zaščito človeškega okolja. S tem koristijo vsemu človeštvu. Na enem takem simpoziju sem tudi sam povzdignil glas v imenu Cerkve in tedaj je padla beseda, da se zaprosi Sv. sedež, naj svetega Frančiška razglasi za zavetnika ekologov. Zbrali so veliko podpisov in to od zelo uglednih osebnosti, med njimi tudi od takih, ki niso katoličani. Prošnji so se pridružile tudi razne narodne in mednarodne ustanove." (L'Osservatore Romano, dne 23. aprila 1980).

Naš dobri brat Francišek

TISTI VEČER sem potoval čez jesensko polje. Počasi je padala noč; z mirno roko je zagrinjala nebo od vzhoda na zapad in na njenem plašču so se z rastočo temo prižigale zvezde kot kresni plamenčki. Tiho je zorela ajda med travniki, kjer je cvetel sanjavi podlessek, ob gozdovih, kjer so drevesa prepuščala svoje liste jesenskemu vetru. V jutru tistega dne so se dvignile lastaviče in odletele za soncem . . .

Srečal sem ga na gozdnem robu, veste, prav tam, kjer rasteta dva hrasta, drug proti drugemu naklonjena.

Stopal je z veselimi, lahnimi korakom, kot bi plesal ob zvokih pritajene melodije, in z desnico je blagoslavljaj počivajočo zemljo. Njegove oči so bile čisto otroške in smehljaj se je, kot bi mu skrta lučka gorela sred obraza. In ves je bil obsijan od te luči: njegove oči in usta in brada, še prebodene roke in zakrpana halja.

"Bog s teboj, predragi!" je rekel in meni je bilo, da bi zajokal od neznanega veselja.

"Zvedel sem, da si je danes srnica zlomila nogo; zdaj grem in jo bom ozdravil. Uboga živalca, sestrica

božja! Čaka name v malinovju . . . Pojdi z menoj."

In šla sva skozi gozd. Breze so se svetlikale med bukovjem, smreke pa so bile temne in mirne kot zamišljeni starci.

"Vse to je ustvaril ljubi Bog. Izlil je studence iz svojih dlani, v veliki ljubezni je ptičke in ribe in srne in zajce – vse živali ustvaril; in dal jim je človeka: Varuj jih, je rekel, in pomagaj jim ter jih ljubi . . ." Pa se je ustavil sveti Francišek: "Ali si jih ti ljubil takrat, ko si hroščje moril in jih na igle nabadal?"

"Jaz . . . jaz . . ., to je bilo zaradi študija," sem jecljal . . .

"Pst! Jojmene! Ali nisi vedel, da imajo živalce tudi dušo, čeprav drugačno kot ti, da jih prav tako boli in da prav tako rade živijo kot ti? . . ." In potegnil me je za ušesa, jaz pa sem bil poln kesanja in sram me je bilo . . .

Svetnik pa se je še v grajanju smehljaj in bil je dober kot ajdov med. Njegov glas je bil zvonec kot pretakanje studenca, lep kot šipkova roža, topel kot zajček, svetel kot roj kresnic . . . Božal je drevje, ko je stopal skozi gozd, nasmejaj se je preplašeni žabi, ki je preskakovala stezo, pozdravljaj zvezde, ki so se skrivale med drevjem . . .

"Danes sem se ves dan z otroki igral," je povedal sveti Francišek. "Otroci so lepi in dobri kot božji jagenjčki. Otroci razumejo največje skrivnosti: zagledajo se v oblake in spoznajo Boga in naravo, razumejo glasove rastlin in živali, prisluhnejo srcu in božji bližini . . . Otroci so vesele igračke, ki so padle Bogu iz naročja . . . Primejo se za roke in plešejo okoli hruške – to je njihova hvalnica Bogu."

In videl sem, da je bil moj dobri asiški brat sam tak otročiček, ki s pesmijo potuje preko sveta, s pesmijo in ljubečim srcem in odpuščajočim blagoslovom.

"Ali hočeš biti tudi ti otrok? Hočeš biti vsaj za toliko boljši, za kolikor ima podlessek več cvetnega prahu na svojih prašnikih od trobentice? Potem nikar ne bodi čemerin! Če ti pade hloed na glavo, se smej, in če padeš v jarek, se smej! Naj ne bo žalostno tvoje lice, če te zebe ali če ti sonce hrbet zažiga! . . . Ali hočeš, da ti prinesem rožo veselja? Rase samo v nebeškem vrtu in sama Mati božja jo zaliva. To je ljubezen. Velika, zvesta, sveta ljubezen do vsega božjega . . . Do Boga in svetnikov in brata metuljčka in sestre kopri-ve, do lune in sonca, do ljudi in voda . . . Pa boš vedno vesel, kajti ljubezen je veselje. Odpuščaj, odpuščaj in ljubi in bodi ponižen, brat moj! Ljudje so tako ubogi. Osamljeni so in nevedni in praznih rok stojijo in čakajo milodarov; prinesi jim lučko, trepetajočo lučko. Od človeka do človeka pojdi in prižgi z njo v ljudeh zavest bratstva in otroštva božjega . . ."

Tako je govoril Francišek, ko sva prišla do naše kočje. Z desnico je prekrizal podboje vrat, ko je stopil

v bajto. Takrat so že vsi spali: bratci so tiho sanjali pod rdečimi odejami o pečenih jabolkih in o svetem Frančišku, ki se je sklanjal nad nje in jih blagoslavljal. Še jabolko na polici – ah, dala mi ga je neskončno usmiljena, dobra deklica! – je v svetnikovi bližini močnejše zadišalo in na okno so sedali nočni ptiči s svetlikajočimi se očmi in sredi med njimi se je naselila naša tigrasta mačka.

Pa sem se še na to spomnil: "Le s čim bi ti postregel, brat Frančišek? Tule imam samo košček sira, v katerega je najmlajši bratec s prsti izvotlil luknjico, in režnjič kruha; druga res nimam..."

Svetnik pa se je prekrizal in vgriznil v kruh in sir. "Hvala ti za dar," je rekel. "Ampak moja živalca bo tudi jedla; lačna je že." Segel je v kapuco in privlekel iz nje drobno miško z lepimi očki in z dolgim repom. Položil si jo je v naročje in ji drobnil krušnih in sirovih drobtin...

V malinovju še vedno čaka ranjena srnica. Svetemu ubožcu se mudi, mudi, ker srnica že težko čaka... In noči postajajo hladne. Zeblo jo bo, ker ne more skakati po gozdu... Hiti, sveti Frančišek, hiti!

O, neskončno dober je naš bratec Frančišek! Kajne, sestrica miška!

EMILIJAN CEVC

Mladina piše...

S to objavo zaključujemo letošnje spise srednješolskih študentov z njihovimi mislimi in upi. — ALEKSANDRA L. CEFERIN

ZAKON IN PRAVICA

PRAVICA je ideal, katerega je človek iskal in za katerega se je boril skozi vso zgodovino človeštva.

Nimamo absolutne definicije za pravico, toda Aristotel nam je dobro opisal: daj vsakemu človeku, kar mu gre!

Zakoni so bili postavljeni za dobrobit skupnosti, za varnost in red, pa za posameznika, da ima vsak državljan zagotovljene pravice. Žal nam zgodovina pove jasno in z mnogimi primeri, da so se v imenu pravice velikokrat dogajale krivice in nasilja.

Kruto ravnanje proti svojim političnim ali verskim nasprotnikom v imenu pravice, ni nič neobičajnega. Sokrat, na primer, je bil žrtev vladajočega razreda, ki je bil praznoveren in nazadnjaški v svojem mišljenju in delovanju. Sokrat je bil obtožen, da je kvaril mladino, nasprotoval državni religiji in bogovom. Postavljen je bil pred sodišče in bil obsojen na smrt. Ali je bil ta človek, ki je bil učitelj Platonu in Aristotelu, pravično kaznovan? Seveda ne! To je bilo delo nasprotnikov, ki so uporabili pravni sistem v svoje

mene, da se rešijo neprijetnega kritika – v imenu pravice.

Podoben je primer Sir Thomas Moore-a, ki je bil postavljen pred sodišče, obsojen in obglavljen, ker ni hotel priseči kralju v zadevi, ki je bila proti njegovi vesti. V imenu pravice – krivica, umor nedolžnega in velikega, pravičnega človeka.

En značilen primer imamo v povesti "Žena Martina Guerre-a" (Janet Lewis). Martin Guerre je zapustil svojo ženo Bertrande. Čez leta se je pojavil Arnaud du Tilh, ki se je izdajal za Martina Guerre-a in zavzel njegovo mesto glavarja družine in moža. Ta sleparija je bila končno odkrita, bil je postavljen pred sodišče in obsojen na smrt. Seveda je bil Arnaud kriv, vendar gotovo ne takega zločina, da bi zaslužil smrt.

Če pravica pomeni "daj vsakemu, kar mu gre", kaj gre potem Arnaudu za njegovo trdo delo pri posestvu in za blagostanje, ki ga je prinesel celi družini?

Krivice se zgodijo tudi skupinam, če se jih hočejo z izgovorom znebiti tisti, ki držijo oblast v svojih rokah. Pokol aborigenov je opisala Thea Ashley v romanu "Čaša dobrote". Aborigeni so "ugrabili" belega otro-

ka in da jih zato kaznujejo, so belci organizirali kazensko ekspedicijo, ki je bila – pokol veliko nedolžnih aborigenov v Queenslandu. Krivci niso bili nikdar poklicani pred sodišče, da prejmejo kazen. Nasprotno: skrili so se za zakon in se celo trkali po prsih, da so ravnali v interesu reda.

Človeštvu, kljub stremljenju, ne bo uspelo doseči popolne pravice, dokler bo zakon v rokah takih, ki ga manipulirajo v svoje interese.

Za nas pa je važno, da se upiramo krivici in razkrinkavamo tiste, ki zlorabljajo pravične zakone v svoje namene.

O MENI IN MOJI DRUŽINI

NA VPRAŠANJE, kdo sem, lahko odgovorim po rojstnem listu. Ime mi je Jože, rojen v Italiji, zakonski sin slovenskih staršev in ne poznam krstnih botrov.

Razumljivo je, da me prva leta o tem ni nihče spraševal. Kar meni ni všeč že dolga leta – sedaj imam že osemnajst let in sem študent 12. letnika – je to, da me vsakdo nekako po svoje imenuje. Zato od časa do časa občutim v sebi odpor.

Ko sem začel hoditi v osnovno šolo, so se učitelji in sošolci nekam davili v izgovorjavo mojega imena. Pa ne dolgo. Kar hitro so mi obesili ime Joe, Joseph. Še bolj pa se me je prijelo ime "new Australian". V srednji šoli je pa en učitelj pogruntal, da sem "Yugoslav".

Šele letos me je nova učiteljica angleščine poklicala s pravilno izgovorjenim imenom. Skoraj nisem mogel verjeti. To mi je brala na obrazu. Rekla je, da sem avstralski Slovenec in vprašala, če se tudi tako počutim. V razredu se učimo avstralsko in angleško literaturo, ki jo ona povezuje z zanimivim ozadjem: Grki izvejo, da je padel za njihovo osvoboditev angleški pesnik Byron, o Italijanih je pesnil Browning, in podobno za druge. Razred je prvič zvedel, kako priljubljena so v Sloveniji Shakespearova dramska dela in tudi angleščina, da je tuji jezik, ki se ga tam največ učijo. Tako poučevanje je pestrejše in vsak je bolj zadovoljen v razredu. Učiteljica je Slovenka, ki uči več jezikov in je med onimi, ki se trudijo za dvojezičnost. Včasih se skušamo o tem pogovarjati in stavljam razna vprašanja.

Moja mati mi je povedala pregovor: Kolikor jezikov

znaš, toliko mož veljaš! To sem povedal v razredu. Učiteljica mi je prikimala in dodala, da sta dva dovolj, več pa samo, če imaš veselje. Malo smo protestirali in hoteli imeti diskusijo. Ona pa je temu takoj napravila konec in je povedala tole šalo:

Mati-miš pelje sinčka Miškulina po polju in ga uči o raznih nevarnostih. Mačka, da je največji sovražnik miši. Naenkrat se pred njima res pojavi – mačka. Mati miš se postavi v bran pred Miškulina, proti mački pa zarenči: Hov, hov, hov! In mačka takoj izgine. Mati miš se obrne k Miškulinu in pravi: Vidiš, kako dobro je znati en drug jezik?

V naši družini smo sedaj trije: starši in jaz. Starejša sestra se je že poročila in živi na svoje.

Moj oče je po rodu iz Štajerske, eden tukaj redkih dobro izobraženih Slovencev. Uspešen v stroki in upoštevani podjetnik med Avstralci. Prišel je v Avstralijo brez dolarjev v žepu. Mati je doma iz krajev blizu Gorice. Bežala sta čez mejo in čakala na izselitev – tako sem se rodil v taborišču v Italiji. Enkrat je nekdo omenil, da sem lahko Italijan, a oče ga je mrko pogledal in ni bil več povabljen v hišo.

Važen del našega družinskega življenja je večerja. Mati pripravi vse na mizo. Za očeta in sebe kuha močne in goste jedi, meso bolj z omakami, prikuhe močno zabeljene, potice in podobno. Meni pa posebej po avstralsko. Meso, prikuhe brez zabele, surovo sočivje. Pri mizi sedim očetu nasproti in kadar oče pogleda na moj krožnik, dostikrat reče, da sem Avstrelac.

Kaj takega materi ni prav. Posebno ne, če oče razvija svoje hudomušne misli o ljubezni, ki gre skozi želedec. Skoraj si je razlagati, da s tako kuho pripravlja pot snahi, ki bo verjetno Avstralka. To je pa nekaj, kar mati skrivaj upa, da bo bo morda le drugače.

Pri večerji oče popije steklenico štajerskega vina in se potem rad porazgovori. Mati pomaga samo z enim kozarcem. Sam pijem sadni sok ali mineralno vodo. Pred meseci me je oče vprašal, če sem bral, da pijem "fabriko". Zdaj pijem radensko.

Včasih popijeva z očetom istočasno in se veselo spogledava. Menim, da imava isto misel: Dobro je tukaj, a pijača iz starih krajev se odlično prileže. Pijeva kot so stari oče in drugi pred njim pili, ne samo za žej, ampak tudi za dobro voljo in v spomin.

Bled

HOROSKOP

„... Nedavno smo imeli v naši hiši hudo debato, ker je moja žena postala prava sužnja horoskopu. Kaj pa Vi pravite o tem? Zame je navadna neumnost, žena pa bolj verjame horoskopu in kartam in kavi kot pa svetemu pismu...“ (N. N., Melbourne)

SLEHERNI pošten kristjan bi moral biti dovolj trden in zrel v svoji veri, da bi praznoverje vseh vrst odklanjal. Žal se včasih prične iz navadne človeške radovednosti, pa konča v nezdravem prepričanju. Mnogi – časopisi in posamezniki – pa seveda to izrabljajo v svojo finančno korist.

Že sveti Pavel je napovedal (2 Tim 4, 3-4) čase, ko ljudje “zdravega nauka ne bodo prenesli” ter “bodo ušesa odvrčali od resnice, obračali pa se k bajkam”. Izbirali bodo “za čehljanje ušes” tisto, kar jim ugaja, namesto da bi iskali resnico.

Menim, da je to naš čas, tako ljudje hlastajo po navadnih “bajkah”. Bodočnosti pa se bojijo in bi radi pokukali vanjo ter jo spremenili, ker premalo zaupajo v božjo previdnost.

Morda ne bo napak, da tu dodam članek, ki sem ga nedavno našel v “Družini” pod naslovom “Kristjani in sreča iz horoskopov”. Morda bo še bolj prepričevalen kot pa zgolj urednikov odgovor.

Ne malo uredništev objavlja v svojih časopisih in revijah horoskope samo zato, da se zaradi praznovernosti ljudi poveča naklada.

Kdo so ti praznoverneži, ni težko ugotoviti. Med njimi so tisti, ki se imajo za kristjane, in celo redno nekateri obiskujejo verske obrede, in tisti, ki trdijo, da ne verujejo ničesar, razen kar lahko vidijo in otipajo.

K horoskopom dodajmo še napovedovanje sreče, “šloganje” na karte, kavno usedlino, milne mehurčke, dimnikarje, črne mačke in še marsikaj.

Oglejmo si tiste “kristjane”, ki najprej hlastnejo po horoskopu (nekateri sploh kupijo časopis izključno zaradi sreče v horoskopu), ki ne spišejo kavice, ne da bi pogledali, kako velika sreča je v usedlini. Marsikdo je skop za dobrodne namene, pri Ciganki, ki se ponudi za denar razbrati z roke “usodo”, pa prav nič ne skopari, saj gre vendar za “srečo”.

Ne sodimo jih in ne mislimo na nikogar osebno. Ugotovimo samo, kaj je pri tem narobe. Ugotavljali bi

lahko zelo na široko, a si vzemimo za dokaz krajšo pot: Ali lahko vernik, ki mu je Bog edina SREČA, nepreklicno neminljiva in uresničljiva, vernik, ki ne samo upa in veruje v božjo ljubezen, temveč jo v njem že sedaj po malem kot predokus uživa, veruje tudi v srečo, ki naj bi mu jo prinesel horoskop, kava, Ciganka? Trdim, da tak vernik z nečim ni na čistem.

Verjetno bi bilo potrebno v pastoralni nameniti temu praznoverju več pozornosti in izruvat plevel iz sicer vernih duš.

Kaj pa tisti, ki si na vse kriplje prizadevajo, da bi “znanstveno dokazali, da je krščanstvo in sploh vsaka religioznost pravi nesmisel in simbol zaostalosti, po horoskopu pa hlastnejo in verjamejo v vsako “srečo ali nesrečo”, ki je napovedana? Kje je njihova “znanost”? (Med takimi verniki v “srečo” so ljudje, ki ne vedo, kaj pomeni beseda “znanost”, pa celo izobrazenci, ki bi to morali vedeti.)

Najpreprostejši vernik bo svojo vero utemeljil: “Če je stvar, je tudi Stvarnik in v tega jaz verujem, zame je to dovolj!” Kako pa naj bi jo utemeljili tisti, ki imajo polna usta “znanosti”, da bi dokazali nesmiselnost vere v Boga, pridno, z zaupanjem in vero pa segajo po horoskopu in drugih “virih sreče”?

Pa še nekaj o morali, ki je skregana z znanostjo in socialistično moralno tistih uredništev, ki so zaradi komercialne uspešnosti “katehetje” in podporniki take nevednosti, praznoverja in lažne znanstvenosti. Ali ni nemoralno človeško nevednost in praznoverje izkoriščati in ga zavajati ter držati v temi tiste znanosti, ki bi naj dokazala, da je religioznost nesmisel?

Kot sem zapisal: ne obsojamo, samo ugotovimo in presodimo, v kakšne nesmisle poriva človeka resnična praznovernost. In končno, na kako trhljih nogah je krščanstvo takih ljudi, da ne govorimo o “znanstvenikih”, ki bi jim bilo treba še marsikaj, da bi zaznali, kaj je znanost in da ta resnično ni v nobenem nasprotju s pravovernostjo. — K.

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste z MAKSOM HARTMANOM po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni. Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksu Hartmana!)
Ob večernih urah kličite Maksovo številko doma: 850 4090

p. basil tipka

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Court, Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ DAN OSTARELIH (tretja nedelja v septembru, 19. sept.) je potekel v prijetni domačnosti in vsem udeležencem smo lahko z obrazov brali, kako so zadovoljni. (Žal mi je za vse, ki niso mogli priti, ker domači ne najdejo časa zanje!) Odrski spored po maši in pred kosilom se je prijetno in neprisiljeno razvijal. Poleg Glasnikov so lepo zapeli pevci iz Geelonga. Pirnatov Peter je raztegnil harmoniko, zapela je Anita Pahor, pa tudi naši dve sestri Kati Hartner ter Anica Kuri, katerima leta vsekakor niso ukradla glasu. Tudi Marcela Bole je prinesla veselje z branjem svojih pesmi.

Za odlično kosilo tudi v imenu ostarelih Bog plačaj sestri Emi, članicam Društva sv. Eme pa za ostalo in postrežbo. Popoldan je bil kar prekratek: minil je v domačem kramljanju, petju, igranju tombole. . .

Medtem je seveda potekal WALKATHON. Udeleženci so nekaj tednov pridno nabirali sponzorje, okoli pol dveh pa so pričeli svoj pohod izpred cerkve in se po hoji dvanajstih kilometrov utrujeni vračali. Medtem pa so trije naši poklicni na polju računov seštevali darove in izračunali končno vsoto pridelave. Letos jih je žal hodilo nekaj manj kot druga leta. Uspeh je bil vseeno zelo lep in udeleženci zaslužijo vse naše priznanje.

+ Letošnji WALKATHON je Skladu za naš bodoči Dom počitka prinesel vsoto 3.863.36 dolarjev. Prvo nagrado (uro, ki kaže čas vsega sveta) je za najvišjo nabrano vsoto letos prejela ANITA PAHOR. Nabrala

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

je 581.85 dolarjev. ZALIKA SVENŠEK je dobila kot druga (nabrala je 400.– dolarjev) namizni večni koledar s pisalom. Tretji pa je bil RAJKO JAGER iz Geelonga: nabral je vsoto 230.– dolarjev in dobil za nagrado usnjeno mapo z zemljevidi Avstralije.

V skupini starejših (nad 25 let starosti) je največ nabrala sestra MAKSIMILJANA KAVČIČ (952.10 dolarjev), nagradi pa se je odpovedala v prid drugi osebi po vrsti, gospe ZORI KIRN. Kot najstarejša udeleženka je bila obdarovana TINKA URH, kot najmlajši pa osemletni SIMON ŽELE. Spominek je dobil tudi vsak, ki je nabral nad 50 dolarjev – teh je bilo 14.

Vsem udeležencem za njih trud iskren Bog povrni! Razumem, da hoditi ni tako težko kot nabirati sponzorje. Nekateri naših ljudi kar ne znajo čutiti s skupnostjo in kaj žrtvovati. Morda moramo iskati vzrok padanja udeležencev zlasti v tem, da naprošeni otroka tako surovo odbijejo. Pri takihle akcijah nas Avstralci res visoko prekašajo. Tudi nesodelovanje mladinskih skupin naših društev nam ni ravno v pohvalo. Mlada Brgočeva Aleš in Igor iz elthamske mladinske skupine sta nabirala in tudi hodila, na splošno pa že vsa leta pogrešam dobro voljo mladih za skupno slovensko zadevo izven okvira društev. Res škoda, saj versko središče je tu za vse ne glede na to, v katerem klubu je kdo včlanjen.

+ Prostovoljni prispevki pri vходу v dvorano ob priliki Očetovske proslave na prvo septembrsko nedeljo so za novi pod v razredu prinesli vsoto 137.70 dolarjev. Vsem Bog povrni! Zahvala tudi vsem, ki so ta dan nastopili na odru; enako vsem gospodinjam, ki so prinesle namizne dobrote, in seveda članicam Društva sv. Eme za postrežbo.

+ Tudi letos tradicionalnega srečanja bivših fantov Baragovega doma (bilo je že dvainvajseto!) nismo opustili in bilo je prijetno domače. Za nekatere je to edina prilika, da se srečajo in kaj pomenijo. Letos prvič nismo imeli orkestra, pač pa glasbo na ploščah in pa Petelinov Ivan je na mojo prošnjo poživil večer z glasovi svoje harmonike. Letos je pri pihanju svečk (22 let – 22 svečk!) zmagal Matija Štukelj, za katerega to ni bila prva zmaga. Ko zapiha belokranjski veter, včasih še tržaško burjo poseka. . . Našim sestram zahvala za lepo in dobro torto, sestri Emi pa za pravo ostalih dobrot!

+ V zadnji številki MISLI je na srednjih dveh straneh med slikami našega Mladinskega koncerta izpadlo ime pri Branku Tomažič-Srnc. Sicer pa prvaka Avstralije tako vsi poznamo. Zato se je verjetno bolj malo bralcev spraševalo, kdo je prikupni fant s harmoniko v zgornjem desnem kotu.

Naj ob tej priliki tudi omenim, da je koncertno pri-

reditev fotografiral naš dolgoletni prijatelj Ljubiša Jovanović, ki nam je kot odličen fotograf že velikokrat priskočil na pomoč. Poleg osebne zahvale vsekakor zasluži omembo v tipkariji.

+ Dne 5. septembra je mirno zaspala v Gospodu **MARIJA FRANCIS** r. Černe. Njen rojstni dan je 21. december 1897, kraj rojstva pa Gradišče pri Novi Gorici. Kot sem videl na originalnem dokumentu, izdanim pokojnici v krstni fari leta 1929, jo je krstil Simon Gregorčič. V Dornberku se je poročila s Francem Šinigojem, ki pa je leta 1927 umrl. Ponovno se je poročila v Egiptu (Kairo 1930), kamor je odšla za kruhom in kjer je srečala Charlesa Francis, po rodu Angleža. V Avstralijo sta dospela na ladji "Australia" 2. novembra 1951 in živela vsa leta v lepem sožitju z družino hčerke Doris por. Gregorič. Charles je umrl že pred nekaj leti, naši pokojnici pa se je zdravje tudi slabšalo iz leta v leto. Dokler je zmogla, je zanjo pohvale vredno skrbela hčerka, končno pa je morala v zdravniško oskrbo bolnišnice v Surrey Hills (Kinross Hospital). Ne dolgo pred smrtjo je prejela sveto mažiljenje, zdaj pa je – preizkušena in zrela za nebesa – odšla k Gospodu.

Na predvečer pogreba smo v slovenski cerkvi ob krsti zmolili rožni venec, v torek 7. septembra pa smo jo po pogrebni maši pokopali na Templestowe Cemetery, kjer že počiva njen mož Charles.

Pokojnica zapušča v Gradišču brata Julijana, v Angliji pa sestro in svojo hčerko iz prvega zakona, tu med nami pa hčerko Doris z njeno družino. Gregoričevi so nam vsem poznani po potovalni agenciji in tudi spoštovani. Vsem naše iskreno sožalje!

+ Na tretjo nedeljo v septembru so imeli v naši cerkvi prvič mašo Tongan-priseljenci (iz enega otočij v Tihem oceanu), ki jih zbira rojak frančiškanski bogoslovec. Mašo bodo imeli odslej vsako drugo nedeljo v

mesecu ob dvanajstih. Njih želji sem rad ustregel ob mislih, kako sem sam za Slovence ob prihodu iskal primerno cerkev. Mašuje jim avstralski pater v angleščini, berila in petje pa imajo v domačem jeziku.

+ Slovenci Gippslanda bodo imeli mašo na četrto nedeljo tega meseca (24. oktobra) v Morwellu.

VSI SVETI (ponedeljek 1. nov.) je v Avstraliji zapovedan praznik in nalaga dolžnost udeležbe pri maši. Pri nas imamo poleg jutranje maše ob sedmih ta dan tudi večerno ob pol osmih. Enako naslednji dan, ko obhajamo spomin duš v vicah.

Na keilorskem pokopališču se bomo zbrali na prvo novembrsko nedeljo (7. novembra) opoldan. Tam bomo skupno pomolili za naše pokojne in blagoslovil bom vse slovenske grobove. Ves mesec november se dragih pokojnih posebej in radi spominjamo!

Na drugo nedeljo (14. nov.) bomo tudi v Geelongu po maši obiskali slovenske grobove. Povejte drugim!

+ Krste in poroke bom objavil prihodnjič – tokrat mi je zmanjkalo prostora. Saj boste potrpeti, kajne?

+ Glede birme ob obisku slovenskega nadškofa (drugje omenjeno!) si zaradi gotovih ovir za Melbourne še nisem na jasnem. Vseeno: rad bi zvedel, koliko bi bilo kandidatov. Starši, ČIM PREJ mi javite, prosim!

+ Na prvo oktobrsko nedeljo smo se pridružili ostalim narodnostim nadškofije k etnični maši, ki jo je imel v stolnici sv. Patrika naš nadškof ob somaševanju izseljenskih duhovnikov. Bilo je pestro srečanje številnih etničnih skupin v narodnih nošah, z zastavami, prapori in banderi. (Glej sliko!) Slovensko prošnjo ljudstva je brezhibno prebrala Marija Lah, Miriam Kirn in Jože Vučko pa sta med prinašalci mašnih darov nadškofu prinesla k oltarju slovenski šopek rdečih nageljnov. Vsem udeležencem, zlasti sodelujočim in vsem narodnim nošam, moja iskrena zahvala!

izpod

triglava

NOVOGORIŠKA gobarska družina šteje nekaj več kot 150 delovnih članov. Tudi letos je pripravila res imenitno razstavo užitnih in neužitnih gob. Med člani gobarjev so pravi strokovnjaki in njim se ima razstava zahvaliti za neverjetno zbirko 320 različnih vrst gob. Zanimivo razstavo si je ogledalo v dveh dneh okrog dva tisoč domačih in tujih gobarjev.

V zvezi z gobarsko razstavo je tudi kuhinja Park Hotela dosegla rekord: gostom je nudila kar deset različnih gobjih specialitet.

PODGAJE so za Celje pravi problem, pišejo domači listi. Kako so jih prešteli, mi je sicer uganka, a uradno trdijo, da jih je okoli 60.000. Povprečje je sicer manjše od jugoslovanskega povprečja in skoraj v skladu z minimalno normo Svetovne zdravstvene organizacije (ena podgana na enega človeka!). Celjani pa se le boje, da je podgan za njih mesto preveč in da se bodo preveč razmnožile. Love jih na debelo. Po nekaterih trgovinah z živili in po skladiščih jim nastavljajo kar limanice – lesene plošče namazane s posebno močnim lepilom.

JESENIŠKA ŽELEZARNA je izdelala novo vrsto domačega jekla – "nikrodur 280". Izboljšave so dobili z nekaterimi dodatki kroma in molibdena. Uporabnost tega jekla zdaj preizkušajo v inštitutu za strojništvo v Slavonskem Brodu na Hrvaškem.

POROČILO IZ LENDAVE ve povedati, da se je podjetje Varis znašlo v hudih finančnih težavah, saj je lani "pridelalo" kar 50 milijonov izgube. Za izdelke, ki so bili slabe kakovosti, ni bilo kupcev. Zdaj so vsa skladišča polna, blagajna pa prazna. Na zborovanju delavcev podjetja so potrdili sanacijski program, ki pa je ostal le kos papirja. Zato je zdaj občina uvedla takoimenovano "družbeno varstvo" – včasih so tej zadevi rekli "prisilna uprava".

RES NENAVIDEN dogodek je presenetil prebivalce Vremske doline. Dne 14. septembra je namreč njihova reka Reka nekako šest kilometrov pred izlitjem v Škocjanske jame nenadoma izginila s površja zemlje. Sredi struge je na apnenčastem dnu nastal okoli 13 metrov globok in 5 metrov širok rečni ponor, v katerega se je stekala voda. Z izginitvijo reke pa so seveda v Škocjanskih jamah utihnili tudi možni podzemski slapovi.

Pojav je bil celo za strokovnjake na tem polju prava uganka, ki je niso znali razvozlati. Pa jo je končno razvozlala narava sama, ki je poskrbela, da je prišlo vse spet v stari tek. Zdaj je v strugi Reke spet voda, pa tudi slapovi v Škocjanskih jamah so spet "oživel".

Še zdaj ugibajo, kako se je čuden pojav zgodil. Nekateri domnevajo, da je reka napolnila podzemске jame, drugi pa, da je ob zadnjem deževju reka sama z naplavinami zamašila požiralnik.

V RADENCIH so na posvetu konjerejskih strokovnjakov ugotovili, da bi moral v vsakem hlevu rezgetati vsaj en konj. A rezgetanja je vedno manj, vedno več pa ropotanja traktorjev. Pred 31 leti je bilo v Sloveniji 66.994 konj in 90 traktorjev, sedaj pa je konj samo še 18.269, traktorjev pa kar 55.000.

RIBNIČANI so se spet izkazali, da so od sile prebrisani in da jim vse tiste šale Ljubljančanov na njihov račun kaj malo pritičejo. Ko se razna številna slovenska podjetja majoje v negotovosti in oznanjajo izgube,

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti me nadomestuje v uradu gospodična **MARIJA (Kušeta)**, ki Vam bo šla v vsem na roko. Če pridete na agencijo, vprašajte za **MARIJO**, lahko pa ji tudi telefonirate na telefon agencije: **654 - 1233**

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 49 Exhibition Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

je v prvi polovici našega leta ribniško gospodarstvo pokazalo, da stoji na trdnih nogah. V nobenem ribniškem podjetju niso zabeležili izgub, četudi so skoraj pričakovali težave zlasti v podjetjih lesne industrije. Tudi se je izvoz v primeri z lanskim povečal za 111 odstotkov. Največ izvažajo Ribničani na zahodna tržišča, odkoder so uvozili le polovico vrednosti izvoza.

Tako je torej: Ribnica vodi. Doma pravijo, da bi moral biti Ribničan v vodstvu Slovenije, pa bi imelo tako opevano "samoupravljanje" vse drugačne uspehe . . . A kaj, ko mora biti v vodstvu le nekdo z rdečo knjžico! Takih pa v Ribnici baje ni kar nič preveč. Pravijo, da so svoj čas po celi Evropi prodajali svojo robo brez nje, zato jim tudi zdaj ni potrebna . . .

NA LJUBLJANSKEM Gospodarskem razstavišču se je moralo 19 izkušenih pokuševalcev spraviti na nič manj kot 1444 vinskih vzorcev iz devetih dežel, da so jih ocenili in izmed njih izbrali zmagovalce. Podelili so 158 velikih zlatih medalj, 441 zlatih in 595 srebrnih; 219 vin je dobilo diplome, nekatera med njimi pa tudi častni našlov "šampion 82".

Vina so bila razstavljeni na letošnjem 28. mednarodnem vinogradniško-vinarskem sejmu v Ljubljani, ki je trajal od 29. avgusta do 5. septembra in je privabil 80.000 obiskovalcev. Največ zlatih medalj je dobila Avstrija, na drugem mestu so bila jugoslovanska vina, na tretjem pa italijanska.

VINKO ZALETEL, župnik na Koroškem in svetovni popotnik, je letos v juliju slavil 70-letnico svojega zemskega vandraja. Koroške ovčice pase v Vogrčah, če seveda ne potuje s fotokamero po svetu, ali pa kaže svoje krasne posnetke na kakem predavanju kje v Evropi. Avstralski Slovenci se ga še radi spominjamo, ko je leta 1973 ob priliki evharističnega kongresa tudi nas razveselil s svojim obiskom in zanimivimi predavanji. Res velik kulturni delavec, ki mu slovensko zamejstvo in zdomstvo mnogo dolguje. Vinko, Bog te živi še veliko veliko let!

MARIBORČANI so kaj ponosni na svoje letališče in pravijo, da bo kmalu nadkrililo ljubljanskega. Iz uradnih poročil pa je razvidno, da je posebnost mariborskega letališča tudi v tem, da že od vsega početka posluje — z izgubo. Samo v letošnjem prvem trimesečju je izguba znašala 8,7 milijonov dinarjev, ob polletju pa je že preseгла 10 milijonov. Uprava za letališko dejavnost je morala tudi zdaj primakniti 4,5 milijona dinarjev, da je s tem zmanjšala prehudo izgubo.

No ja, če gre poslovanje kljub rednim izgubam le srečno naprej, je tudi to umetnost, ki je ne zmore ravno vsak. Naj bo to povedano v tolažbo vsem v "totem becirku".

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

*Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj*

se priporočata

MILI in JAKOB BOŽIČ

PRIDELEK KORUZE je letos rekorden, pravi poročilo kmetijskega gospodarstva Rakičan. Na vseh 2,174 hektarjih polj, ki jih imajo v lendavski in soboški občini, koruza že dolgo ni tako lepo obrodila. Letos nameravajo predelati 16.000 ton posušenega koruznega zrnja. Drugo leto bodo za pitanje sto tisoč prašičev potrebovali 34.000 ton koruze.

DAROVANJE KRVI je postalo v Sloveniji eno največjih humanitarnih dejavnosti, poročajo iz Ljubljane. Lani je darovali kri več kot 108 tisoč ljudi, kar je približno še enkrat toliko kot pred dvajsetimi leti in kar štirikrat toliko kot pred tremi desetletji.

Krvodajalstvo je bilo po vsej Sloveniji enotno organizirano leta 1953 in obenem postalo tudi brezplačno, prostovoljno in anonimno. Po teh načelih poteka akcija tudi danes. Močno si prizadevajo, da akcija ne bi postala zbiranje rekordov s kopičenjem odvzemov krvi pri isti osebi, pač pa je težnja, naj bi darovalo kri čim več ljudi, pa četudi samo enkrat ali dvakrat v življenju.

SLOVENSKA KNJIGA doživlja slabe čase in nič boljši se ji ne obetajo, tarnajo domači listi. Število izdaj se vedno bolj zmanjšuje in v slabem letu se je prodaja skrčila kar za trideset odstotkov.

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares **SVEŽA JAJCA?**

Oboje Vam nudi kokošja farma

Bruna in Alme SDRAULIG

(komaj miljo in pol od Slovenskega grička
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH

Telefon: 437-1868

Božja beseda

Katere ljubim, jih svarim in pokorim. Bodi torej gorec in se spreobrne. Glej, stojim pri vratih in trkam. Če kdo slisi moj glas in vrata odpre, bom vstopil k njemu in bom večerjal z njim in on z menoj. Kdor zmaga, mu bom dal, da z menoj sede na moj prestol, kakor sem tudi jaz zmagal in sem s svojim Očetom sedel na njegov prestol. Kdor ima useša, naj slisi, kaj govori Duh cerkvam.

RAZODETJE 3, 19 – 22

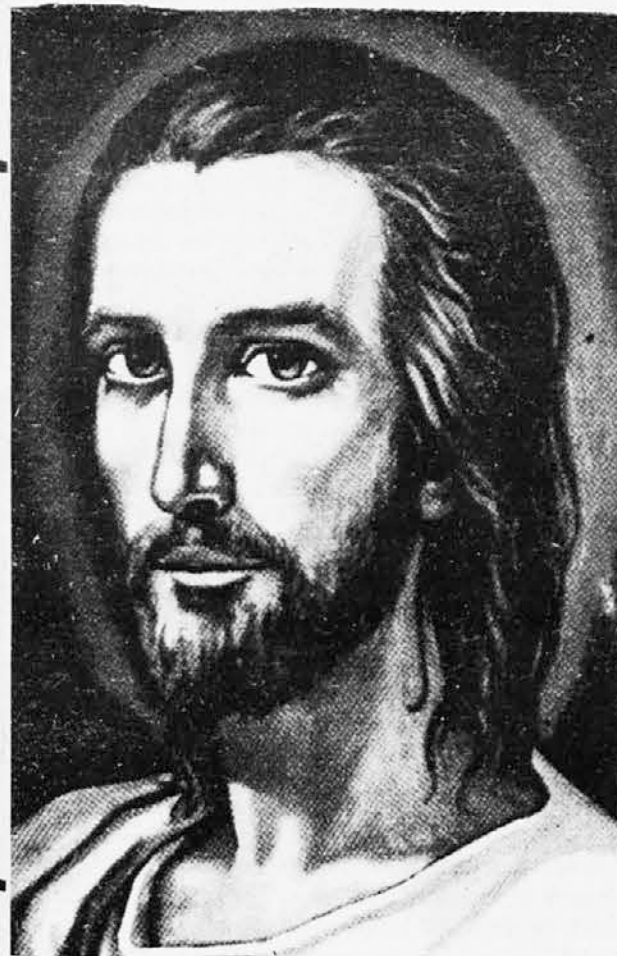
ODPRIMO MU VRATA!

Z VSEMI problemi, ki pritiskajo po naših družinah, na delu in v družbi na splošno vsak dan na nas, postaja zelo težko. Včasih izgleda celo čisto brezpomembno, da se ukvarjamo s tisto realnostjo, ki vsebuje odgovore na naše probleme. Ta realnost nam zatrjuje, da je vsak od nas poklican, osebno povabljen na tesno povezavo z Bogom. "STOJIM PRI VRATIH IN TRKAM," nas vabi Jezus po apostolu Janezu, "ČE

KDO SLIŠI MOJ GLAS IN VRATA ODPRE, BOM STOPILO K NJEMU IN BOM VEČERJAL Z NJIM IN ON Z MENOJ." Pri tem stavku našega zgornjega odlomka iz božje besede svetega pisma se ustavimo danes!

Ta izraz poudarja: "če kdo". To se pravi: vsak, kdor sam hoče. Jezus ni govoril samo ljudem, ki so se mu posvetili z javno "aobljubo". Kristjani iz Laodiceje, katerim je Janez to pisal, so živeli čisto normalno vsakdanje življenje: trgovali so, vodili menjalnice in tkali; bavili so se z medicino, gledališčem in športom. Danes se ta "če kdo" nanaša na marljivega rokodelca, tovarniškega delavca, sprevodnika na avtobusu, pacienta v bolnišnici, farmarja, uradnika... Nanaša se na dekle, ki se razcvita v mlado ženo, študenta, ki je preobložen s študijem, fanta, ki živi samo za šport. Te Jezusove besede veljajo za vsakega od nas in vsak od nas jih lahko živi. In dejansko je človek kristjan

Misli, Oktober 1982

samo do tiste stopnje, do katere lahko odgovori na ta osebni Jezusov poziv.

Mnogo je načinov, na katere lahko Jezusu odgovorimo. Toda najenostavnejši in vsakega najbolj dostopen – in to ob vsakem času – je ta, da ga iščemo "v nas samih". Njegov zakon je namreč zapisan v naših srcih; o njem govori vse stvarstvo; in njegov Duh nas o njem uči. Ako se za trenutek ustavimo, pa naj se nahajamo v kakršnihkoli razmerah, in se obrnemo k Jezusu, k Bogu s preprostostjo srca, potem bomo pri Njem našli luč in smer, moč in mir.

"Odpreti vrata" lahko pomeni, da moramo očistiti naše srce vseh ovir, ki stojijo med Jezusom in nami. Takšna ovira je lahko strah, da moramo v našem življenju nekaj spremeniti, morda se odpovedati nečemu, kar ne bi radi zapustili. To je lahko tudi napačna predstava o Jezusu, o katerem smo sanjarili in ki nas ovira, da ne moremo vanj položiti vsega upanja. To je

Misli, Oktober 1982

lahko naša zapletenost v tisoč različnih stvari, zaradi katerih se potem pritožujemo, da nas odvrtačo od misli nanj. Verjetno ima vsakdo nekoliko različne ovire, saj je vsako človeško bitje v nekem smislu skrivnost zase. Toda nobena ovira ni nepremostljiva. Prej ali slej se vrata vendar lahko odpre.

"Slišati njegov glas" pomeni obrniti se k Jezusu brez ozira na to, v kakšni situaciji se nahajamo, da se z Njim posvetujemo, preden naredimo odločitev; da se zberemo, preden začnemo z delom, ali srečamo z ljudmi. To pomeni: vse, karkoli smo ukrenili, zaupati Njegovemu usmiljenju, tako da lahko On dopolni tisto, kar manjka. To pomeni hiteti k Njemu, kadar smo skušani; moliti, kadar kaj potrebujemo; zahvaljevati se mu, kadar najdemo v svojem življenju veselje; združiti se z Njim, kadar smo žalostni. In vse to pomeni: preživeti čas v molitvi.

Kmalu bomo spoznali, da živimo v globoki resničnosti. Živeli bomo z Jezusom, govorili bomo z Njim, delali bomo z Njim. Edina druga možnost je, da ga pustim "zunaj, pred vrati", na meji svojega življenja, in razlika v rezultatu bo očitna.

Važno posledico doslednega življenja označujejo sledeče besede: "Stopil bom k njemu in bom večerjal z njim in on z menoj." Vsa vsebina edinosti z Bogom je skrita v teh besedah, ki nas spominjajo na zadnjo večerjo, kakor tudi na tisto priliko, ko Jezus primerja nebeško kraljestvo gostiji. Dasi bo trenutek našega polnega srečanja z Jezusom prišel šele ob koncu našega življenja, vendar se te besede nanašajo tudi na to življenje, ki ga živimo sedaj. Čim bolj smo namreč sposobni "slišati njegov glas" sedaj, tem lažje ga bomo slišali, ko bo izrekel končno povabilo, da pojdemo z Njim in delimo z Njim Njegovo gostijo v kraljestvu, ki nima konca.

Ko sem pred kratkim v bolnišnici obiskal neko gospo, ki je celo življenje zvesto odgovarjala na Jezusovo vabilo, sem to jasno videl. Zdravniki so ji dali samo še par dni življenja in ona je to vedela. Toda nobene žalosti ni bilo v njej. Njen nasmeh je bil nenavadno veder. Njene besede so se globoko zarezale v moje srce. "Moje telo postaja čedalje bolj šibko," mi je rekla, "toda moj duh se čedalje bolj krepi. V duši čutim samo veliko veselje in neizmerno pričakovanje... mojega srečanja z Bogom." Zdelo se mi je, da je bil Bog že tam, pred odprtimi vrati.

Prir. IVAN PLAZAR CM
(V "Božji besedi")

273

izpod sydneyjskih stolpov

*Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v pisarno in stan za cerkvijo!)
Telefon: (02)637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
Telefon: (02)682 5478*

SLUŽBA BOŽJA je pri Sv. Rafaelu v Merrylandu vsaki nedeljo ob 9:30 dopoldan, za nedeljsko pa velja tudi sobotna maša ob sedmih zvečer. Spovedovanje pol ure pred vsako mašo.

VSE SVETE, ki je ZAPOVEDAN praznik, bomo leto obhajali na ponedeljek (1. novembra). Praznična sveta maša bo pri nas ob sedmih zvečer. Poskrbite, da bodo ta dan vsi člani vaše družine pri maši, saj so po vseh cerkvah večerne maše, ki dajo priliko udeležbe po delu ali šoli.

SPOMIN RAJNIH je naslednji dan, v torek 2. novembra. V Merrylandu bosta ta dan dve maši: ob 7. zjutraj in ob 7. uri zvečer. Od opoldne na praznik vseh svetih pa do polnoči dneva vernih duš vernik more pridobiti popolni odpustek, ki ga nakloni dušam v vicah. Za to je potrebna molitev očenaša in vere ter udeležba pri spovedi in obhajilu v teku enega tedna.

SVETO MAŠO NA POKOPALIŠČU bomo imeli leto na prvo nedeljo v novembru, 7. novembra ob dveh popoldan. Opravljena bo za vse rajne našega dela pokopališča, zlasti te, ki so tam dobili zadnje počivališče v tem letu. Seveda bomo vključili tudi vse ostale rojake, ki so pokopani po drugih pokopališčih širne Avstralije, kakor tudi vse naše drage pokojne v domovini.

NOVEMBRske MAŠE za pokojne bomo v naši cerkvi opravljali vsak teden trikrat. Vanje bomo vključili vse, katerih imena nam boste sporočili na posebnih listkih, ki jih boste prejeli v "Rafaelu" še pred koncem oktobra. Seveda bomo v te maše vključili tudi tiste, katerih se nihče ne spominja, pa so potrebni naše pomoči. — Razveseljivo je, da se kar lepo število rojakov zelo redno spominja svojih pokojnih ob njih

obletnicah smrti ter jim poklonijo mašo ali vsaj mašni spomin. Žal pa jih je mnogo, ki take duhovne pomoči svojcev niso deležni. Mesec november naj nas spomni na to dolžnost do pokojnih! Naj ne velja tudi za nas: izpred oči — iz spomina! . . .

PRVI PETEK in SOBOTA sta 5. in 6. novembra. Po večerni maši teh dveh dni imamo pobožnost v čast Srcu Jezusovemu oz. Srcu Marijinemu. Danes, ko je na svetu toliko greha in sovraštva, je nujno potrebno, da kristjani pomnožimo svoje molitve v zadoščanje za številne odpade od Boga in Cerkve.

EVHARISTIČNA SLOVESNOST za zunanji zapadni del sydneyjske nadškofije bo v nedeljo 17. oktobra. Slovesnost se bo pričela opoldne, zaključil pa jo bo blagoslov z Najsvetejšim ob treh. Letos bo prvič na zemljišču nekdanjega semenišča St. Columba v Springwoodu, v podnožju Blue Mountains. Upam, da se bo lepo število rojakov udeležilo slovesnosti, gotovo pa vsi, ki žive v okolici.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 17. oktobra ob šestih zvečer (cerkev sv. Beda, Red Hill). Tokrat bo pri maši prepeval mladinski zbor našega središča sv. Rafaela, ki bo ta dan v prestolici na izletu. Naslednji mesec pa bo canberrska slovenska maša na 21. novembra, ko obhajamo praznik Kristusa Kralja. Isti čas in isti kraj.

WOLLONGONG ima slovensko mašo na nedeljo 14. novembra ob petih popoldan, nato pa spet 12. decembra. Vila Maria kapela. V decembru bo maši sledil tudi Miklavžev obisk in nastop otrok v dvorani pri stolnici.

BRISBANE: slovenska maša bo na nedeljo 24. oktobra ob šestih zvečer (St. Mary's, South Brisbane). Po maši običajna čajanka v dvorani poleg cerkve.

NEWCASTLE pride zopet na vrsto za slovensko mašo v nedeljo 31. oktobra ob 3:30. Cerkev Srca Jezusovega, Hamilton. Po maši čajanka v dvorani.

NOVI PATER je prispel v Sydney na soboto 11. septembra. Kljub bencinski stavki ga je na letališču pričakalo nekaj naših ljudi, pozdravili pa sta ga v imenu nas vseh Danica in Margaret Grzelj, oblečeni v narodno nošo.

P. CIRIL BOŽIČ O.F.M. je bil rojen 5. decembra 1953 v Stopičah pri Novem mestu. V frančiškanski red je stopil leta 1969 v Novi Gorici, leta 1979 pa se je v cerkvi Marijinega oznanjenja v Ljubljani s slovenskimi obljubami zavezal za življenje po poti sv. Frančiška. Naslednje leto je končal študije na ljubljanski bogoslovni fakulteti in bil 28. junija 1980 v kapiteljski cerkvi v Novem mestu posvečen v duhovnika. Naslednji dan je v domači cerkvi v Stopičah opravil svo-

Takole
izgleda
naš
novi
pater

jo novo mašo. Nato je bil nastavljen na frančiškanski novomeški župniji in bil tudi voditelj mladinskih skupin v dekaniji Novo mesto.

Kmalu po novi maši je p. Ciril prosil za dovoljenje, da bi se smel nekaj let posvetiti delu med izseljenci v Avstraliji. Predstojniki so odložili njegov odhod za skoraj dve leti in tako si je pridobil nekaj dušnopastirske prakse v domačem okolju. Hvala Bogu, zdaj je med nami! Za njegov prihod smo hvaležni njemu samemu, pa seveda tudi škofu za izseljence dr. Stanislavu Leniču ter p. provincialu in frančiškanski provinci, ki bo doma pogrešala mlado duhovniško moč.

P. Cirila smo pozdravili pri Sv. Rafaelu v nedeljo 12. septembra pri službi božji. V imenu skupnosti mu je Judita Bavčar izročila slovenski šopek ter mu izrekla dobrodošlico, cerkveni zbor pa je zapel "Novi mašnik bod' pozdravljen!" Sicer je od nove maše že doba dveh let, a za nas je vsekakor novi.

Novodošli pater je že v delu. Imel je že mašo za rojake v Wollongongu, naslednjo nedeljo pa je bil v Canberri. Želimo mu obilo božjega blagoslova in veliko uspehov. Podprimo ga z molitvijo in vsi mu radi pomagajte, če vas bo kdaj prosil za sodelovanje pri službi božji ali kakšni prireditvi. Tako se bo hitro vživel v naše razmere in tudi čutil bo, da je zares dobrodošel ter tudi potreben.

WALKATHON '82 smo imeli letos v nedeljo 22. avgusta. Sodelovalo je kar lepo število mladincev, pa tudi odrasli se niso ustrašili poti v Villawood in nazaj. Doprinos te akcije za našo dvorano je bil dosedaj 3.408.01 dolarjev. Vendar bo ta vsota še zelo gotovo narasla, ko bodo še zadnji udeleženci vrnili nabiralne pole z denarjem.

RAFAELOVO NEDELJO smo praznovali 26. septembra, datum najbližje nedelje prazniku nadangelov Mihaela, Rafaela in Gabrijela (29. sept.). Z veseljem sem opazil, da je mnogo več rojakov prejelo sv. obhajilo kot navadne nedelje. Hvala Bogu! Bogoslužju

je sledil piknik in sejem, pri katerem je zmanjkalo prostora v dvorani. Zahvala vsem, ki ste sodelovali pri pripravah, postrežbi, prispevku peciva, solat in ostalega. Zahvala tudi vsem udeležencem. Doprinos prireditve je bil 1.220.90 dolarjev.

Ob tej priliki so se rojaki tudi izven cerkve srečali z novodošlim p. Cirilom. Ta dan je bil med nami tudi senator Miša Lajovic s soprogo Tatjano.

SLOVENSKO ODDAJO na 2EA v priredbi našega verskega središča boste poslušali na prvo novembrsko nedeljo (7. novembra) ob 7:30 zjutraj. Seveda bo posvečena našim pokojnim, kot je za mesec pokojnih tudi primerno. Naša oddaja bo tudi v torek 16. novembra ob 11:15 zvečer.

DELO PRI DVORANI zaenkrat kar stoji, ker nam je zmanjkalo darov. Ob koncu septembra je bilo treba odšteti polletno odplačilo za dvojce posojil – v znesku 8.444.– dolarjev. Banka je dobila svoje, smo pa se zadolžili s privatnimi posojili, ki so sicer prezobrestni, a treba jih bo vrniti. To v vednost tistim, ki mislijo, da počivamo na lavorikah in da "ima pater dosti denarja". . . Delo bo spet steklo, ko bo kaj novih darov.

MLADINSKI ZBOR je zadnje nedelje gostoval v Newcastlu in Wollongongu. Povsod so bili rojaki veseli njih obiska. Mladim pevcem in pevkam (teh je pri zboru več) pa je to dalo spodbudo, da še naprej pridno hodijo k pevskim vajam. Njih petje ob spremljavi orgel pozivlja tudi kitaro in občasno tudi razni drugi instrumenti. – Ko to pišem, se mladina pripravlja na obisk Canberre, ki je napovedan za 17. oktobra. Nekaj sem celo ujel na ušesa, da mislijo za na-

Takole so jo ubrali izpred cerkve pri našem Walkathonu

slednje leto na obisk Melbourn in nastop na Mladinskem koncertu v Kew. Časa za pripravo sporeda in resne vaje je še dovolj.

PRVO SVETO OBHAJILO je bilo pri Sv. Rafaelu na nedeljo 19. septembra. Naši letošnji prvoobhajanci so: Jasmina Alić, Kristina Andrejaš, Danica Matuš, Elizabeth Meznarič, Natalie Pecotić, Nancy Strah, Ivan Alić, Samo Korošec, Damian Nemeš, Dennis Pecotić, Saša Randjelović in Richard Slatinšek. Vsem tem in ostalim, ki so po avstralskih cerkvah letos prejeli prvo obhajilo, iskrene čestitke! Z željo seveda, da bi vse življenje ostali dobri Jezusovi prijatelji. Vsak mesec je druga nedelja določena za skupno obhajilo prvoobhajancev: naslednja torej 14. novembra.

POROKE

Danny Rutar, Guildford, sin Janeza in Emilije r. Qualizza, in **Catharine Muir**, avstralskega rodu. Poročka je bila v farni cerkvi Hunters Hill, N. S. W. dne

28. avgusta 1982. Priči sta bila Peter Fitzpatrick in Marie Anne Muir.

Harry Stanislav Šinko, Warrawong, sin Alojza in Terezije r. Vučko, in **Tania Harding** (angleškega rodu), hčerka Donalda in Cintije r. Chatterton. Priči sta bila Andrew Michael Leiner in Donna Harding. — Vila Maria kapela, Wollongong.

KRSTI

Natalie Marie Viktorija Kopše, Thornleigh, N. S. W. Oče Stanko, mati Majda r. Šut. Botra sta bila Sam in Mary Admar — Merrylands, 25. septembra 1982.

Elizabeth Čolig, Sans Souci, N. S. W. Oče Vincenc, mati Živka r. Cvetkovska. Botrovala sta Rudi in Kristina Korpar — Merrylands, 3. oktobra 1982.

Justin Roy Hector, Fairfield, N. S. W. Oče Brian, mati Maria r. Rakušček. Botrovala sta Franc in Ana Rakušček. — Merrylands, 3. oktobra 1982.

P. VALERIJAN

RAZDAJATI VESELJE...

SEVEDA je treba tu in tam otroke tudi grajati, tu in tam tudi kaznovati, mnogo važnejše pa je svojim otrokom podarjati veselje. Otrokovemu srcu potrebuje veselje in ljubi veselje, zato se otroci vedno počutijo dobro tam, kjer je veselo: pri veseli vzgojiteljici, pri veselem učitelju in pri veselih starših. Veselje je resnično zdravilo proti hudobiji.

Podarjati veselje ni razvajanje, temveč nujnost. Otrok, ki je zrasel v veselem okolju, bo napore, ki jih najprej sreča v šoli, potem pa v poklicu, mnogo bolj pogumno vzel nase, ker ima zdravo dušo. Kdor je okusil pristno veselje, se bo tudi mnogo lažje odrekel temu, kar je drugorazredno.

Za veselje, ki ga otroško srce potrebuje, sta potrebni le dve stvari: malo časa in srca.

+ Malo časa: kdor pravi, da nima časa za otroke, pravi, da mu njegovi otroci niso najbolj važni.

+ Malo srca: v krogu se z otrokom poditi, vzeti ga na kolena, igrati se skrivalnico, pripovedovati, brati, prepevati, preprosto biti zanj tu, z njim klepetati o malih doživetjih, njegova vprašanja jemati resno in poslušati njegove umetnine.

Če pa hočemo biti mi, starši, vedri, moramo biti najprej srečni zakonci. Starši, skrbite za to, da bo ljubezen med vami ostala sveža, kajti če se bosta imela rada vidva, bosta imela rada tudi svoje otroke. Če pa sta drug drugega izgubila, ne moreta tudi svojih otrok več prav ljubiti.

Torej: bodite vedri! Skrbite, da bo ljubezen srca do srca ostala neokrnjena!

ERNEST ELL (v knjigi *Modri starši — srečni otroci*)

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

roman

DEVETO POGLAVJE

V HIŠI LADY INGLEBY

Ko je vlak, na katerem je bila Jane, odpeljal z london-ske postaje, je dekle olajšano zavzdihnila.

Ta dva dneva v Londonu sta se ji zdela neskončno dolga. Iskala je in iskala, kaj je temu vzrok. Vedno ji je bilo pri Brandovih tako prijetno, vedno je bilo toliko zanimivih opravkov in srečanj. Ponavadi jo je veselilo že to, da je lahko vsaj nekaj časa živela v Londonu. Zakaj je bila torej to pot tako nezadovoljna in osamljena? Kaj se dogaja z njo? Njena gostiteljica Flower je bila dobra kot vedno, njen mož Deryck prisrčen, otroci pa tudi tokrat naravnost čudoviti. Kaj ji je torej manjkalo?

»Že vem,« je rekla sama sebi, »glasbe mi je manjkalo! Zadnje dneve sem se v Overdenu preveč navadila nanjo, uživala sem v glasbi in kakšni glasbi! Ker je toliko časa nisem imela, je v meni vstal ta občutek praznote in dolgočasje. No, pri Myri bomo spet imeli glasbe na pretek! Tam bo tudi Dal, ki ne more živeti brez glasbe.«

Ob tej misli je njen obraz spreletel žarek veselja in zadovoljstva, nato pa se je potopila v branje neke revije.

Myra jo je pričakovala na postaji. Sama je vodila voziček, v katerega sta bila vprežena dva ponija. Jane in gostiteljica sta se veselo odpeljali po poljski poti. Polja in gozdovi so se kopalili v zelenju, na katerem so se oči kar odpočile. Jane je globoko vdihavala sveži zrak in nena-doma je, skoraj nehote, vzkliknila:

»Oh, kako čudovito je bivati tukaj!«

»Draga prijateljica,« ji je rekla lady Ingleby, »presrečna sem, da ste vi tu ob meni. Kar čutim, da mora iti vse, kot je treba, če ste vi pri nas.«

Pot je zavila med grmovje. Jane je prijela za vejico, odtrgala beli cvet in si ga zataknila v gumbnico.

»Hvala Bogu,« je nadaljevala lady Ingleby, »s svojimi gosti sem popolnoma zadovoljna... Oh, da, Jane, zdi se mi, da je glede Dala vsak sum odveč. Prav vesela bi bila, če bi ta stvar dozorela tu pod mojo streho. Mala Američanka je tako ljubka in živa in Dal se zdaj več ne gre

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU:

\$100.— N. N.; \$45.— Alojz Kerec; \$29.— Franc Saksida; \$20.— Jožefina Hvala, Jean Sluga, N. N., Josip Rakušček; \$15.— Ignac Valenčič, Marjan Jonke, Julijana Kovačič, Željko Rob; \$11.— Martin Knap, Alma Stefanič; \$10.— Alojz Kastelic, Viktor Tramšak, Adolf Marcen; \$9.— Karel Samec, Anton Suša; \$7.— Jože Turk; \$5.— Frank Toš, Anica Erič, Jože Vogrinčič, Drago Logonder, Olga Meziniec (druž. Meziniec v spomin umrlemu stricu Antonu Mezinicu), Frančiška Klun, John Falež, Sonja Clappis, Alojz Jakofčič; \$3.— Alojz Papež, Marija Katič, Vinko Jager; \$2.— Alojz Ludvik, Zofija Valentinčič, Ivo Leber, Alojzija Kolavčič, Matija Cestnik, Helena Van de Laak, Ernest Polak; \$1.34 Joseph Vrečar; \$1.— Milka Mikac, N.N., Anton Skok.

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM — TOGO, AFRIKA:

\$20.— Ernest Polak (za lažne); \$10.— Antonija Šabec, Marija Bavdek, Tomaž Možina, Hermina Pichler.

ZA CERKEV

V NOVI GORICI:

\$20.— Fanica Lasič.

MATERI TELEZIJI V INDIJO:

\$220.— N. N., Melbourne, za "kruh svetega Antona" revežem); \$100.— N. N., Sydney; \$30.— Adolf Kolednik (za lažne); \$5.— Maria Wright.

Dobrotnikom Bog povrni!

DONEČ

POZDRAV

Ljubi bratje, sestre drage,
v daljni, drugi domovini!
Vemo, da živite v stari še milini
– v lepi skupnosti slovenski.

Vzeli ste seboj zvestobo, vero
in ljubezni polno mero,
ki obsega širni božji svet.
Vračate se v mislih spet in spet
nazaj v dom babice in deda...
Dajete nam dih soseda,
mi pa vam domače lipe vonj.

Z vašo držo onstran morja
z upi vžigate obzorja –
nam na teh domačih tleh,
a v težkih, težkih dneh...

Misli naše grejo k vam,
ko jutro sonce pozlati,
k vam pa zvezda sen srebri.

Misel in ljubezen ne pozna meja
– srcem pa toploto da.

Vsadili nageljčkov ste cvet
tam v daljni novi svet.
Ga zalivate s solzo spomina.
Mu prisuli ste prsti slovenske,
da domača glina
daje moč, da zdrava korenina
bo ostala vaša. Domovina
bo dajala preko Oceana
pesmi v valovih Save, Drave,
vam v ljubezni zlite
v radostne pozdrave!

MILKA HARTMAN

tepčka. Meni se sicer nikdar ni zdel otročji, vi pa ste večkrat sodili o njem tako. Prepričana sem, da bo še nocoj miss Lister zaprosil za roko.»

»Zelo me veseli, kar slišim o Dalu in miss Lister. Prav ona je žena, kakršno potrebuje in tudi ona se bo kmalu navadila na njegov značaj. Poleg tega Dal potrebuje lepoto brez graje in to bo pri miss Lister našel.«

»Vsekakor! Da bi jo videli sinoči v obleki iz belega satena in z divjimi vrtnicami v laseh! Čudim se, da Dal ni bil živahnejši... Sicer pa je tudi njegova mirnost pomembna, kaj menite? Rekla bi, da se prav te dni pripravlja na odločilni korak.«

»Ne«, je rekla Jane. »Mislim, da se je odločil že v Overdenu in da na zakon gleda zelo resno... Koga vse pa imate v Shenstonu?«

Lady Ingleby je našela imena povabljenec. Jane je poznala vse.

»Odlično!« ja zaklicala. »Zares sem vesela, da sem tu. London je bil zadušljiv in kar moreč... O glejte, čudovita cerkvice! Komaj čakam, da slišim nove orgle.«

Voz je naglo zapeljal mimo cerkvice, ki je bila vsa obrasla z bršljanom in zelo slikovita. Trenutek kasneje sta zapeljali v park. Voziček je šel tako tesno ob stebriču vhoda, da si Jane ni mogla kaj, da ne bi pogledala v tisto stran. Lady Ingleby je opazila to.

»Ah,« je rekla smeje, »vseeno je, ali je razdalja milimeter ali meter, glavno je, da gre mimo!«

Ko sta izstopili, je odpeljala gostiteljica Jane v prvo nadstropje.

»Vidite, Jane, dali smo vam sobo nad magnolijo. Vem, da ljubite razgled na jezero. Pozabila sem vam povedati, da je ta teden pri meni tudi teniški turnir. Na igrišče moram. Dal in Ronnie igrata finale pri moških in to bo zanimiva borba. Čaj bomo pili kar pod kostanji. Ne izgubljajte časa s preoblačenjem in pojdite kar z menoj.«

»Hvala, samo prah bi rada stresla pa pridem za vami.«
Deset minut kasneje je Jane, sledeč bučnim glasovom, prispela na travnik, kjer so igrali tenis.

Vsa družba je bila zbrana pod cvetočimi kostanji. Ko se je bližala, je Jane opazila vitko in okretno Garthovo silhueto in mladega Ronnieja, ki je bil velik in močan in se je s svojo herkulsko močjo lahko enakovredno boril z Garthovo natančnostjo in lahkotnostjo.

Igra je bila živa. Garth je dobil prvi set in kazalo je, da bo brez težav zmagal.

Jane je sedla na prazen stol ob Myri. Družba jo je sprejela zelo prijazno, vendar njen prihod ni odvrnil pozornosti gledalcev od igre. Jane je sedla in se zagledala v igralca. Naenkrat je zaslišala klice negodovanja: Garth je zagrešil dve veliki napaki in Ronnie je dobil drugi set.

»Presneto,« je pripomnil Billy, »še nikdar nisem videl, da bi Garth delal take napake. No, nič ne de, bomo imeli užitek gledati tretji set! Ta dva se čudovito dopolnjujeta: Dal je blisk, Ronnie je grom!«

Garth je kar nekoliko pobledel. Ni mu bilo prav, da je v odločilnem trenutku popustil in nasprotniku dovolil, da je zmagal. Ne zato, ker mu bi bilo kaj prida do zmage, ampak zato, ker se mu je zdelo, da so morali pač vsi opaziti vzrok njegove zmedene igre: ko se je prikazala neka oseba v sivi obleki, ki je mirno prišla pod kostanje in sedla. Ko je zagledal njo, se mu je pred očmi kar zameglilo.

Dejansko je Garthovo zmedo povezala z Janinim prihodom samo ena oseba: krasno dekle, ki je sedela ob mreži in s katero je Garth izmenjal nekaj besed in nasmešek, ko je menjal polje.

Končna zmaga je vseeno pripadla Garthu. Mlada moška sta zapustila igrišče z reketa pod pazduho, obraza pa sta imela razgreta od borbe.

Paulina Lister je še sedela ob mreži in držala v roki Garthovo uro in jopico, ki ju ji je bil izročil pred igro. Garth se je ustavil pri njej, da je vzel svoje reči in sprejel čestitke lepega dekleta, potem je oblekel jopico, uro vtaknil v žep ter odšel naravnost proti Jane.

»Kako je, miss Champion?«

(Nadaljevanje)

MED KNJIGAMI na platnicah ni več prostora za ti dve, ki sta tudi na razpolago pri MISLIH. Obe sta pisani v angleškem jeziku, avtorja pa sta Slovence.

MEN WHO BUILT THE SNOWY je napisal sydneyški rojak IVAN KOBAL in je izšla v založbi "Saturday Centre Books", Newtown, N.S.W. Vsebinsko je nekak prijetno pisan dnevnik iz življenja fantov številnih narodnosti, ki so gradili Snowy Mountains projekt. — Čeŕa je osem dolarjev (poŕtnina posebej).

THE ORCHARD je naslov druge, ki je izšla v Kanadi in jo je napisal ameriški Slovenec — povojni emigrant DORE SLUGA. V živem slogu in v obliki zgodbe opisuje doŕivljanje vojne in revolucije v Sloveniji ter povojno begunsko pot mladega fanta v svet. — Cena knjige je ŕest dolarjev (poŕtnina posebej).

IZPOVEDI STALINOVE HČERKE

ZGODOVINA je neizprosna sodnica, ki prej ali slej izreče svojo pravično sodbo o slehernem človeku, zlasti ŕe o ljudeh, ki so bili na visokih poloŕajjih. Med temi je v našem stoletju bil gotovo Josip Visarjonovič Dŕugasvili — STALIN. K pravični sodbi o njem pomagajo tudi pričevanja njegove hčerkne Svetlane Alilujeve. Ta je leta 1966 pribeŕžala na Zahod in se ustavila v Princetonu v ZDA. Od takrat dalje je vedno vzbujala izredno zanimanje, saj je bila Stalinova hči in je postala kristjanka.

Letos je v prvi polovici marca imela razgovor po angleŕski televiziji. Odlomke tega pričevanja je objavila tudi "Famiglia Cristiana". Iz njenega članka povzamemo nekaj izpovedi o Svetlani sami in njeni druŕini.

"Kristus je ŕiv in je z menoj vsak dan; ne trdim, da je v cerkvi, temveč da je v moji sobi, v hiŕi, kjer stanujem, v Princetonu. Kristus je bil z mano tudi v Sovjetski Rusiji. Tam mi je pokazal luč, kot jo kaŕe tolikim drugim Rusom, ki se obračajo nanj v svojem trpljenju, ko iščejo resnico sredi suŕenŕstva in teme."

Tako je Svetlana Alilujeva začela svoj razgovor po televiziji. Kdo bi si mogel kdaj predstavljati, da bo Stalinova hčerkna po angleŕski televiziji izpovedovala svojo vero — ona, hči tistega, ki je skupaj s sovjetskim

sistemom ŕe zdavnaj napovedal konec vsake vere? Boŕŕa miloŕt je res velika in Sv. Duh veje koder hoče.

Najbolj zgovoren zgled je ravno Svetlana, ki takole opisuje svoje srečanje z Bogom: "...Boga nisem našla v knjigah, četudi sem bila dobra ŕtudentka. Izučilo me je ŕivljenje. In to ŕivljenje ni bilo veselo..."

Njena mati Nadja Alilujeva je naredila samomor leta 1932, ko je bilo Svetlani komaj ŕest let. Pozneje so ji pripovedovali, da je mama umrla zaradi vnetja slepiča. Toda ko je imela 16 let, je zvedela resnico iz neke angleŕske revije; to resnico ji je potrdila njena teta. Ta ji je tudi povedala, da je smrt ŕene Nadje silno prizadela Stalina, ki je bil nekaj časa kot otopel. Pozneje si je opomogel in začel gledati na ŕenin samomor kot na izdajstvo. Svetlana meni, da je tudi ta tragična smrt bila kriva, da je postal Stalin ŕe bolj divji in krut.

O svoji druŕini je povedala ŕe to: brat Vasilij, ki je kmalu dosegel visoko mesto v sovjetskem letalstvu, se je predal pitju in umrl kot alkoholik. Polbrat Jakov, ki se je Stalinu rodil v nekem preŕšnjem zakonu, je izginil v skrivnostnih okoliŕčinah. Drugi sorodniki, med njimi tudi ena mamina sestra, so izginili v sibirskih taboriščih. Dve teti sta se pozneje vrnili, a ena duŕev-

no zmedena. Tudi prvi Svetlanin fant Aleksej Kapler je končal v Sibiriji, češ da je angleški vohun.

"Moje življenje in tudi življenje moje družine je bilo prepolno žalosti. Kadar gledaš smrt tako od blizu, se —hočeš-nočeš — zaveš, kako je naše življenje negotovo in krhko," pripoveduje Svetlana. "Ne znam se izražati s teološko govorico. Svetega pisma nisem študirala, sem ga samo brala, toda vsakokrat sem odkrila kako novo misel, kak nov preblisk. Kratko: ko sem nekega dne govorila z mojimi tetami, ki so se po dolgem trpljenju vrnile iz taborišč, sem zaslutila, da je življenje dar božji. Tedaj je tudi moje življenje zadoželo smisel in postalo dragoceno vsak trenutek..."

Kaj bi ob tem spoznanju rekli tisti, ki ne vedo kaj početi s svojim življenjem?

Pri 36 letih se je Svetlana dala krstiti; krstil jo je neki pravoslavni pop, ki pa njenega krsta ni vpisal v krstno knjigo, da bi ne imel sitnosti. O svojem krstu je povedala le hčerki in sinu, katera je imela v nekem prejšnjem zakonu, ki se je končal z razporoko, in nekaterim zaupnim prijateljem.

"Med 250 milijoni prebivalcev Sovjetske zveze je desetine milijonov kristjanov in muslimanov, ki niso nikoli izgubili vere v Boga. Ljudstvo živi svoje življenje kot pač more; to ljudstvo je resnična Rusija, Rusija kot je bila, prežeta z vero. Komunizem, marksizem-leninizem je nekaj vsiljenega od zgoraj, od skupnice ljudi — dedičev teroristov, ki so se pred 60 in več leti polastili oblasti," je zatrnila Svetlana.

Kaj pa njen oče? Vprašali so jo, kaj meni, ali je bil njen oče Stalin proizvod sistema tj. komunistične dik-

tature, ali pa je bila njegova krutost nekaj naključnega, njegova osebna lastnost. Odgovorila je, da je mnenje zgodovinarjev glede tega deljeno. Njeno osebno mnenje pa je sledeče: "Moj oče je bil predvsem komunist, to se pravi, da je fanatično sledil komunistični filozofiji kot dogmi, nespremenljivi resnici. Nekateri trdijo, da je moj oče s svojim tiranskim značajem kriv za čistke v Sovjetski zvezi. Toda moj oče je bil, po mojem mnenju, le predan komunistični stvari in je le opravil svoje delo. Tega pa danes komunisti nočejo priznati."

Seveda nočejo priznati, saj če bi to storili, bi morali priznati tudi, da je marksizem-leninizem po svojem bistvu, po svoji naravi nekaj zlega, da likvidacije političnih nasprotnikov, sibirski taborišča, umobolnice ter diktatura nad celotnim življenjem človeka spadajo nujno k sistemu in bodo zato ostale, dokler bo ostal marksizem-leninizem. Stalinova hči je o tem prepričana. In mi z njo.

O svoji mladosti je Svetlana povedala še to: Ko je bila majhna, jo je oče imel silno rad. Pozneje, ko je bolj odrasla in ga je bolj spoznala, se ga je bala. "Rajši sem bila čim bolj daleč od njega," je dejala. "Videvala sva se le redko, ker nisem več bivala v Kremlju, in še takrat si nisva imela kaj povedati. Oče je čutil, da sem se mu oddaljila, in je bil vsled tega nevoljen, a tega ni pokazal, ker ni maral, da se mu kdo pritožuje."

Spominjam se, kako so nam v tridesetih letih naši komunisti prikazovali Stalina kot dobrodušnega očka vse Rusije. Zdaj pa vemo, da se ga je bala lastna hči...

Katoliški Glas

DOBROVO
v Brdih

PATER urednik je v septembrski številki omenil, kako hitro mine čas. Meni se zdi, da pri nas v Adelaidi še bolj beži. Delo ga priganja. Saj sem komaj pisal članek za MISLI, že je mesec okrog in spet moram k pisanju . . .

Iz poročila je razvidno, da so bili v Viktoriji zelo zadovoljni z Mladinskim koncertom. Tako so bili z obiskom v Melbournu zadovoljni tudi vsi Adelaidčani, zlasti še naši pevčki. Vsi smo ponosni na našo mladino in samo želimo, da bo ostala vedno zvesta naši skupnosti. Zdaj se pripravljajo za nastop v ukrajinski dvorani. Prepričani smo, da bodo spet želi priznanje in jim tudi mi želimo veliko uspeha!

In kako je z našo cerkvico? Moram popraviti besedo cerkvica, saj za nas bo kar cerkev, četudi ne bo farna. Za adelaidsko slovensko skupino bo dovolj velika. V cerkvi bo okrog 150 sedežev in stojišč bo tudi dovolj, kor pa bo imel prostora za trideset pevcev.

Z veseljem morem povedati, da je streha že popolnoma končana, enako plošča cerkvenih tal. Vrata glavnega vhoda so na mestu. Zdaj je v delu strop, ki pa bo vzel – kot sem že omenil – precej časa. No, do božiča bo vse gotovo, četudi bomo morda počakali z uporabo svetišča do njegove blagoslovitve. Obeta se nam obisk ljubljanskega nadškofa v začetku drugega leta, pa ga bomo naprosili za obred blagoslova.

Pleskarska zunanja dela so tudi že končana. Prevzel jih je Slavko Ivančič in tudi daroval potrebno barvo, kakor tudi lak za strop. Hvaležni smo mu za vse, kar je storil za našo cerkev.

adelaidski odmevi

*Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovene Mission,
32 Holden St., Hindmarsh, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733*

To naj bi bilo za danes vse o naši gradnji. Upam, da bo prihodnjic še kaj novega in omembe vrednega.

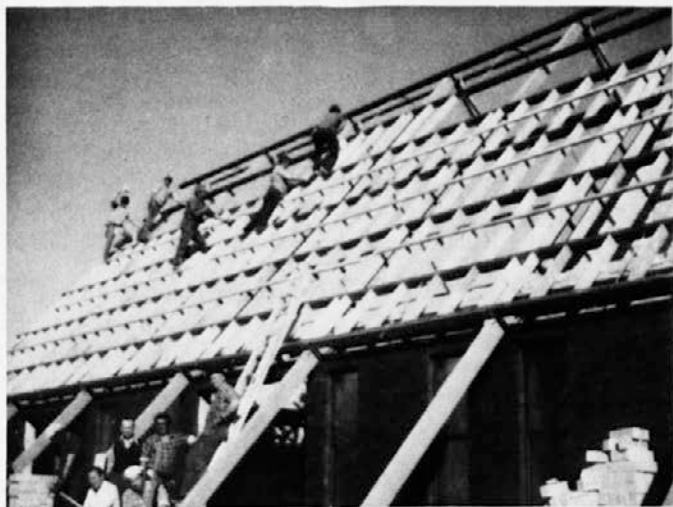
Maše so še vedno po starem urniku: ob delavnikih zvečer ob sedmih, ob nedeljah pa dopoldne ob 9:30.

V Berriju, v naselbini naših sadjarjev, je slovenska maša vsako zadnjo nedeljo v mesecu. V mesecu oktobru pa imam namen obiskati tudi rojake v Whyalli. Tam jih ni ravno veliko, pa morda bodo zato še bolj veseli mojega obiska.

Birmanci imajo odslej verouk vsako soboto dopoldne od 11 do 12 ure. Morda je še kdo, ki bi želel, da njegovega otroka birma slovenski škof? Še vedno ga lahko prijavite v našem misijonu Svete Družine. Pogoj je seveda, da obiskuje verouk v župniji, v katero družina spada in pa da ima odgovarjajočo starost (avstralski škofje zahtevajo za birmo vsaj enajst let).

Slovensko radijsko oddajo v priredbi verskega središča morete poslušati vsako drugo sredo v mesecu ob sedmih zvečer na valovih 5 EBI FM. Izrabite priliko!

P. JANEZ

Še ena slika v spomin na čas,
ko je adelaidaska cerkev še kazala rebra . . .

V RIMU se je 24. septembra – ravno za 120-letnico smrti škofa Antona Martina Slomška končalo 5-dnevno znanstveno srečanje o njegovem življenju in delu. Ta zanimivi in važni simpozij si je zamislila Slovenska teološka komisija v Rimu, papeški zavod Slovenik pa je gostoljubno sprejel številne udeležence: okrog 35 duhovnikov, redovnikov in redovnic ter laikov, ki so tako ali drugače povezani s študijem našega svetniškega kandidata. Simpozija se je udeležil tudi Slomškov naslednik na mariborski škofijski stolici škof dr. Franc Kramberger. Poročilo pravi, da je bil vrhunec tedna srečanje s papežem v njegovi privatni kapeli rezidence Castelgandolfo. Z njim je somaševalo poleg škofa Krambergerja še šestnajst slovenskih duhovnikov, drugi udeleženci simpozija in prijatelji Slomškove zadeve pa so napolnili kapelo in jo spremenili v slovensko. Maša je bila v latinskem jeziku, berila pa slovenska. Slovenska je bila seveda tudi pesem, ki je dnevno papeževo tiho mašo spremenila v slovesno.

VES SVET je proslavljal FRANČIŠKOVO LETO, v katerem smo obhajali 800-letnico svetnikovega rojstva. Kakor je Frančišek razgibal množice svojega časa, tako jih priteguje tudi še danes. Več držav je izdalo v spomin posebne Frančiškove znamke. Bivši glavni tajnik OZN dr. Kurt Waldheim – sam tretjerednik sv. Frančiška – se je spomnil jubileja na zasedanju generalne skupščine OZN. Portugalski poslanec Carvalho je govoril o sv. Frančišku v portugalskem parlamentu, italijanski senator Fanfani ga je prav tako proslavljal v svojem govoru v Rimu. Papež

Janez Pavel II. je skupaj z italijanskimi škofi poromal v Assisi, prav tam pa so se srečali tudi predstavniki italijanskih mest, gibanja za zdravo okolje in še mnogi drugi.

TRAGIČEN DOGODEK je krvavo pobarval libanonsko vojno in beseda "genocid" je preplavila svet na prvih straneh časopisov. Vojaki so vdrli v begunsko taborišče in pomorili na stotine civilnih oseb obeh spolov in vseh starosti. Reakcija po svetu je bila izredna in celo v samem Izraelu so se dvignili ostrí glasovi. Uspeli so in posebna komisija mora ugotoviti, koliko krivde nosijo pri tem tudi izraelske oblasti. Tudi papež je genocid ostro obsodil ter grenko obžaloval nemoč voditeljev za doseg stalnega miru.

Res, človeštvo se je ob genocidu znova pretreslo. Pa žal, kot vedno, prepozno . . .

LJUBLJANSKI NADŠKOF in metropolit dr. Alojzij Šuštar bo ta mesec obiskal argentinske Slovence. V Argentino bo prispel – če bo šlo vse posreči – na nedeljo 17. oktobra ter bo ostal med tamkajšnjimi rojaki do 3. novembra. Poleg slovenskih središč velikega Buenos Airesa (Berazategui, Carapachay, Castelar, Ramos Mejia, San Justo, San Martin in Slovensko vas) bo obiskal tudi slovensko naselbino Bariloche pod argentinskimi planinami in pa Mendoza.

To bo prvo povojno srečanje škofa iz matične domovine z rojaki na argentinskih tleh. Režimu doma ni obisk prav nič pogodu, saj je tam naša najmočnejša politična emigracija Slovenije v svetu. Obenem pa je tudi kulturno najbolj delovna, z izdajami monumentalnih knjig, s številnimi prireditvami, šolami od osnovne pa do univerze (tamkajšnja ukrajinska univerza ima tudi slovenski oddelek). . . Doma tolčejo po argentinski politični emigraciji iz enostavnega vzroka, ker se je boje – obenem pa sramotno in krivično molčijo o njenem kulturnem delu, ki bi bilo po vseh pravicah vredno priznanja.

Nadpastirju želimo srečno pot in obilo uspehov v upanju, da smo prihodnje leto za obisk na vrsti mi v Avstraliji. Če ne pride kaj vmes – vse tako kaže, da bo nadškof Šuštar med nami v mesecu februarju. Podrobnosti obiska pa seveda še niso znane.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

O TRAGIČNI SMRTI monaške princese in bivše filmske zvezde Grace Kelly smo brali v dnevnih časopisih. Dne 18. septembra so jo pokopali v družinski grobnici v stolnici Monte Carla. Pogrebne obrede je ob prisotnosti zastopnikov kraljevih družin in vlad ter številnih filmskih osebnosti opravil kardinal ter bivši melbournski nadškof James Knox, ki je leta 1968 vzdal vogelni kamen našega melbournskega svetišča sv. Cirila in Metoda.

Kot urednik MISLI pišem te vrstice, spomin pa mi hiti v leto mojega prihoda v Avstralijo in Olimpijade v Melbournu (1956), ko sem deloval kot katoliški kaplan ameriškega športnega moštva. Med amerišskimi veslači je bil tudi princesin brat John Kelly, s katerim sva postala dobra prijatelja. Rad je prisedel k meni, da sva se lažje kaj pomenila, ko sem vozil del moštva na trening. John je šel pri vsaki maši redno tudi k obhajilu in v menzi Olimpijske vasi ni nikoli pričel obeda brez molitve.

ROMANJA v Medugorje, kjer naj bi se prikazovala Mati božja kot "Kraljica miru", ne ponehujajo, ampak celo naraščajo. Ne le iz vseh koncev Jugoslavije, saj celo pravoslavni in muslimani v vsej pobožnosti obiskujejo kraj, ampak tudi iz tujine je obiskovalcev vedno več. Tako se je samo na dan Povišanja svetega Križa – na torek 14. septembra – zbralo v Medugorju kar 70.000 ljudi.

Smo že omenili, da posebna škofijska komisija za devo preiskava, zaslišuje priče ter zbira podatke o vsem, kar se je doslej na kraju zgodilo. Dokončne sodbe o "Marijinih prikazovanjih" doslej še ni izrekla. Želja Cerkve je, da se do končne izjave držimo navodil mostarskega škofa Žanića ter se ne prenačimo v svojih sodbah. Če je zadeva res po božji volji in so prikazovanja pristna, bo že Bog poskrbel, da se bodo dogodki pravilno razvili v slavo božjo, v čast Marijino in v dobrobit vernikov.

SLOVENSKA SKUPNOST mesta Hamiltona v Kanadi je na letošnjem žegnanju posebej proslavljala zavetnika svoje skupnosti, sv. Gregorija Velikega: imeli so slovesno blagoslovitev vogelnega kamna svoji novi cerkvi, katerega je blagoslovil torontski škof za priseljence, dr. Alojzij Ambrožič. Župnik Karel Ceglar je v govoru omenil, da se sedaj uresničuje sen, porojen že pred petdesetimi leti, ko je že rajni p. Bernard Ambrožič (naš pokojni urednik MISLI – Op.ur.), škofov stric, iz ZDA zahajal v te kraje iskat in past slovenske duše. – Blagoslovitev nove cerkve bo 5. decembra.

VSO AVSTRALIJO zanima sodni proces, ki te dne poteka v Darwinu zaradi smrti Azarije, ki naj bi jo lani iz sotorja odnesel dingo. Stašem Chamberlain zdaj dokazujejo umor, kakšen bo končni rezultat in

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČSŽ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

odločitev porote, je še vprašanje. Proces je državno blagajno že doslej oškodoval za skoraj dva milijona dolarjev in bo stal – kot predvidevajo – še drugi milijon pred zaključkom.

Mnogi se sprašujejo, ali ne bi bilo vredno poiskati cenejšo pot za iskanje pravične razsodbe.

ZDRAVNIŠKA VEDA hoče zadnji čas s statistiko dokazati, da umre po svetu vsaki teden okoli pol milijona ljudi zaradi posrednega ali neposrednega vzroka – kajenja. Če to drži, potem je tisti paket cigaret v žepu, ki ni niti poceni – najhujša atomska bomba, kar jo je človeštvo kdaj koli iznašlo...

V BRISBANE se v teh dneh razvijajo Commonwealth Games v vsej svoji pestrosti in nervozni tekmovalni. Končnih rezultatov seveda še ni, vidi pa se že, da je avstralski lov za zlatimi medaljami kar uspešen. Zanimivo je tudi, da je med avstralskimi tekmovalci iz leta v leto več neangleških imen. Neki 16-letni Ralph Petritsch (Petrič?) je skakal v vodo. Je morda slovenskega rodu?

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

kotiček naših mladih

V VRTCU POJEMO

DOBER DAN, DOBER DAN,
MI POZDRAVLJAMO VSAK DAN.

ENA, DVE, ENA, DVE,
KDOR JE PRIDEN, V VRSTO GRE.

HITRO, HITRO VSAK OTROČEK
TEČE NA SVOJ LEPI STOLČEK.
JAZ NA STOLČKU ŽE SEDIM,
PRIDNO SE NAPREJ UČIM.

DOLGO SMO SE ŽE IGRALI –
KAM IGRAČKE BOMO DALI?
PRIDNI SMO OTROCI MI:
VSE POSPRAVIMO REČI!

Anica Šemrov

Dragi striček! – Mama me je nagovorila, drugače bi se ne spraval k pisanju. Pošiljam ti lepe pozdrave, tudi od mame in ata. Mama pravi, da si nas enkrat že obiskal, a od tega je že dolgo – jaz še nisem bil rojen. Kdaj boš spet kaj prišel? Rad bi videl, če si res stric z brado.

Mama se čudi, da se največkrat oglašajo v Kotičku otroci iz dežele. Kaj v mestih ni slovenskih otrok, ki bi znali pisati? Saj tam imajo slovenske šole in nastope. Kaj praviš na to? – Paul Kramarič, 12 let, Shepparton, Vic.

Res bom moral enkrat k vam na obisk. Za enkrat pa: hvala za pisemce. Imaš prav, Pavlek, iz mest se manj oglašajo v Kotičku. Vzrok? Ker imajo tudi slovenskega dovolj, zato pa ne znajo ceniti . . . Striček.

NAGRADNA SLIKANICA

Je kdo med vami Franci, dragi otroci? Prav gotovo. In tudi med prijatelji imate najbrž katerega s tem imenom. Morda pa je Franc ime tvojemu očku, ali pa kateremu med tvojimi strici? Dne 4. oktobra vsako leto pa se spominjamo tistega, ki je prvi nosil to ime. To je bil SVETI FRANČIŠEK. Živel je v Assisiju v Italiji. Letos ga posebej slavimo, saj obhajamo visoki jubilej: 800-letnico njegovega rojstva.

Rad bi vas vprašal, otroci, ali veste kaj o sv. Frančišku? Bil je vsekakor poln ljubezni do Boga in do vsega okrog sebe: do človeka, živali, cvetlic in dreves, do vode in zraka, sonca in lune in zvezdic . . . Vse je imenoval bratce in sestrice, zato so tudi njega imeli vsi radi. Le pogledjte sliko tukajle na levi! Obdajajo ga ptički, kruti volk in krotko jagnje sta ob Frančiškovih nogah . . .

Tudi mi mu skušajmo biti podobni: vse imejmo radi in vselej se zavedajmo, da so tudi živali in rastline božje stvarstvo . . .

Da se boste bolj zapomnili, kdo je sveti Frančišek, vzemite barvice v roke in to sliko lepo pobarvajte! Pa mamico prosite, da vam jo pomaga odposlati do 3. NOVEMBRA na moj naslov! Izmed vseh slik bom izbral najlepšo, ki bo nagrajena. Mogoče boš ti tako srečen, kaj misliš?

Zdaj pa na delo, dragi otroci! Le potrudite se! Upam, da bom dobil veliko vaših pisem iz vseh koncev Avstralije. Pozdrav! – STRIČEK

SYDNEY (Oatley), N. S. W. – Iskrena zahvala za vse čestitke k najini petdesetletnici poroke. Bilo je prelepo in čisto nepričakovano!

Srčna hvala g. patru Valerijanu, mojima hčerkama Mariji in Ireni ter mojim dobrim pevcem. Če bi ne bilo njih, tudi zbora bi ne bilo. Dolgih 25 let so pridni in požrtvovalni, vedno eni in isti. Ob vsakem vremenu prihajajo na pevske vaje, da potem prepevajo v božjo čast.

Iskrena hvala tudi vsem prijateljem in znancem iz vseh krajev sveta. Želim od srca, da bi mnogo parov na življenjski poti dočakalo to lepo obletnico!

Bog blagoslovi vse! – Hvaležna **Ludvik in Marija Klakočer**.

LOWER HUTT, New Zealand – Obračam se na Vas v upanju, da mi boste pomagali najti mojega strica, ki je nekje v Avstraliji. Neka oseba v Brisbane mi je omenila, da je ob neki priliki v Vaši slovenski reviji videla ime "Purgar", ki je tudi moj priimek.

Iščem sina od brata mojega starega očeta. Stari oče Peter Purgar je bil rojen blizu Trsta in se je kasneje preselil v Holandijo. Imel je tri otroke: Franca, ki je moj oče, Rudija in hčerko Anico. Moj oče je z družino emigriral v Novo Zelandijo.

Predno smo odšli iz Holandije, je moj oče obiskal (leta 1959) domovino svojega očeta. Srečal je sorodnike, ki so mu dali tudi fotografijo, katero zdaj jaz hranim. Na njeni hrbtni strani je zapisano: "Šmarjetna gora št. 3." in "Francu v spomin" ter še ena beseda, ki pa je ne znam prebrati – pričenja se z Z ali J.

Zdaj sta že oba pokojna, stari oče in oče.

Zelo bi bila vesela, če bi mogla dobiti zvezo s sorodnikom v Avstraliji, tako blizu moje nove domovine. Iz srca Vam bom hvaležna, če mi boste mogli pri tem kako pomagati. Upam, da Vam s prošnjo ne delam prehudih neprilic. Razumem tudi, da mi ne boste mogli enostavno posredovati naslova, če ga imate. Prosim pa, ako bi mogli oddati to pismo dalje. Če je g. Purgar moj sorodnik, bo morda on dobil zvezo z mano. Iskrena hvala! – Vaša **Anna Purgar**.

Pismo je seveda pisano v angleščini – prevedenega v slovenščino sem ga objavil, ker je zanimivo iskanje sorodnika preko MISLI. Naj dodam, da se je srečno

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

končalo: novozelandska Anica je našla svojega slovenskega sorodnika v Avstraliji. – **Urednik**.

MT. GAMBIER, S. A. – Danes se Vam oglašam z žalostno novico: s sporočilom o smrti moževega strica. Radi bi, da bi tudi njegovo ime vključili v Matico naših pokojnih, vemo pa, da Vam kdo drugi o tem ne bo poročal. Stric je imel le nekaj primorskih prijateljev, drugače pa se ni dosti družil s Slovenci.

ANTON MEZINEC se je rodil leta 1911 v Klancu pri Komnu. Tako je svoja otroška leta preživel v prvi svetovni vojni, njegova najlepša leta pa mu je vzela zadnja vojna. Po njenem koncu se je zaposlil na Tržaškem, od koder je leta 1949 emigriral v Avstralijo. Nekaj let je bil zaposlen v Viktoriji, potem se je preselil v Sydney, kjer se je seznanil in poročil z vdovo Adriano italijanskega rodu. V sydneyem okraju Chester Hill sta si postavila dom, zaposlen pa je bil pokojni stric vsa leta pri mornarici (Garden Island).

Stric je umrl 1. septembra letos po kratki zahrbtni bolezni, njegov pogreb pa je bil 6. septembra. V družbi sorodnikov, prijateljev in znancev smo ga spremili na Rookwood pokopališče, kjer je našel zadnji dom na tem svetu. Tukaj zapušča ženo Adriano in sina Richarda, ki si je pred nekaj leti zaslužil diplomu ci-

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro **BRUŠENIH OPALOV** in **DRAGIH KAMNOV**, izdelujemo pa tudi **ZLATNINO** in **SREBRNINO** po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBISČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

vilnega inženirja. V domovini pa žalujejo za njim še en brat in dve sestra. Naj omenim, da so stricu v slovo zapeli tudi zvonovi domače fare, kjer je bil krščen.

Tako sem Vam, p. urednik, postregla z nekaj glavnimi podatki o pokojnem stricu. Podrobnosti pa mi niso znane, saj smo se z njim zaradi velikih razdalj bolj poredko srečavali. Želimo mu miren počitek v avstralski zemlji in ga vsem priporočamo v molitev. Prilagam tudi dar za sveto mašo za pokoj njegove duše. — Olga Mezinec.

Najlepša hvala za sporočilo, saj bi brez njega Matica naših pokojnih ne dobila stričevega imena. Obenem tudi iskreno sožalje Vam in ostalim sorodnikom tukaj in v domovini! — Urednik.

MELBOURNE, VIC. — Naj tu izrečemo iskrene čestitke mlademu paru, ki se je poročil v daljni Novi Kaledoniji. Tam sta dne 21. avgusta letos stopila pred oltar VESNA ERIČ in PHILIPPE COURTOT. Ženin je seveda iz Nove Kaledonije, Vesna pa je iz družine dolgoletnih naročnikov MISLI, ki živi v East Rosanni. Po poklicu je učiteljica in se je s svojim sedanjim zakonskim drugom spoznala v Melbournu kot študentka. Zdaj po poroki v svoji novi domovini poučuje angleščino in španščino, misli pa priti z možem za letošnji božič na obisk med nas, nato pa imata v nartu enoletno potovanje po svetu.

Poroke sta se seveda kljub razdalji udeležila oba

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon 728 1717 7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

svže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne prilžnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

PHOTO Mickey's Studio

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

**ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—**

Slike za 'potni list — v dvajsetih minutah!

Vesnina starša. Ostalim svojim znancem pa je poslala nevesta vseeno vabila z željo, naj bi se je v času poroke vsaj tu doma spomnili v svojih molitvah. Seveda smo ji radi volje ustregli ter novemu poročnemu paru v daljni Novi Kaledoniji želeli obilo sreče in božjega blagoslova. — Poročevalec.

MELBOURNE, VIC. — Te vrstice pišem kot osebnopismo — morda bodo prinesle več uspeha kot pa bi v obliki oglasa.

Želim spoznati Slovenko okrog 35 let starosti. Lahko je še samska, razvezana po civilni poroki, ali pa vdova; otrok ni ovira in bo sprejet kot moj lastni. Mora pa imeti resni namen poroke, če se seveda sporazumeva.

Pa še malo o sebi! Sem Slovenec srednjih let in še prost, torej brez otrok ali kakršnih koli obveznosti. Imam lastno hišo in dva avta ter tudi lastno podjetje. Finančnih problemov torej ravno ni. Vse sem pripravljen deliti z osebo, ki bo v mojem srcu znala prižgati plamenček ljubezni, ki je dobra gospodinja in zna skrbeti za dom.

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbournu
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljam zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

Bi poskusila? Saj ni kaj izgubiti. K morebitnemu odgovoru priložite tudi sliko, ki jo bom seveda vrnil. Morda pa le kateri, ki zdajle prebira tele moje vrstice, lahko iz srca rečem: Na svidenje pri božičnem drevescu v dvoje! — Željan družice.

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji je PAVLA REMILO (njenemu možu je ime Karlo), doma na Hotični pri Materiji. Njen zadnji naslov je bil Port Kembla, N. S. W. Po njej poizvedujejo sestri in brat v domovini, ker se že okrog pet let ni oglasila.

Avstralski Rdeči križ pa poizveduje, kje neki bi bil JANEZ JONTES, rojen 1948 v Bukovcu. Po njem je v težkih skrbeh mati, ker že dolgo ni prejela od njega nobene vesti. Zadnjikrat se je oglasil leta 1971 iz Croydona, N. S. W.

Slehermo sporočilo o zgoraj imenovanih osebah na uredništvo MISLI ali na katero koli slovensko versko središče bo hvaležno sprejeto.

“Odkrito mi povej, ženka, ali tobak res škoduje zavesam?”

“Kako si obziren, možek! Če po pravici povem, jih tobačni dim zares uniči.”

“No, potem je pa najbolje, da jih snameš . . .”

“ . . . ”

REŠITEV septembrske Križanke:

Vodoravno: 1. bolščati; 9. Kocelj; 14. elektronka; 16. Inka; 17. sapa; 18. slovnica; 20. fara; 21. svatbi; 22. le; 24. stan; 25. ibi; 27. ekran; 31. T T; 32. Samo; 34. rja; 35. okno; 38. noga; 40. mezdni; 42. rjav; 45. ven!; 46. na; 47. tekila; 49. ink; 50. neon; 51. semtertja. — Navpično: 1. bes; 2. Olaf; 3. lepa; 4. škarpa; 5. čt; 6. ars; 7. tolst; 8. inovatorke; 9. Kant; 10. Cici-ban; 11. ena; 12. L(udvik) K(lakočer); 13. Jalen; 15. kvant; 19. Ibis; 23. Herman; 26. imovit; 28. kje; 29. razno; 30. non; 33. ogenj; 36. kit; 37. salt; 39. Anka; 41. dan; 43. Jim; 44. vael; 48. es.

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.

182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune (“Income tax return”), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,

J. M. THAME,

E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — “Tariff Companies”.

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

POTUJETE V RIM? — DOBRODOSLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo, Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

REŠITEV so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Francka Anžin in Marija Špilar, Miro Novak, Zalika Svenšek, Jože Grilj, Ivan Podlesnik, Elka Pirnat, Jože Podlogar, Stanko Aster-Stater. — Žreb je izbral za nagrado ELKO PIRNAT.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

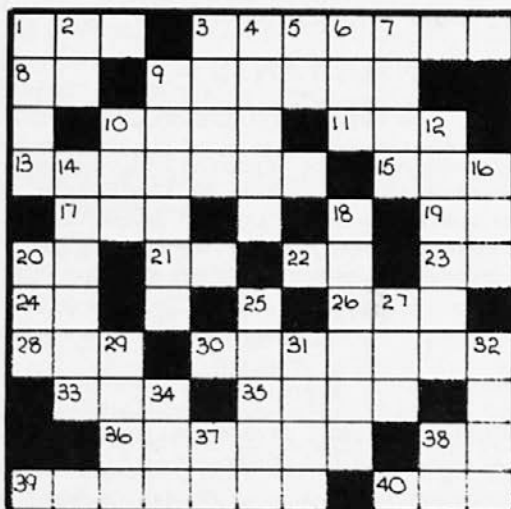
Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

Križanka (Ivanka Žabkar)

Rešitev pošljite na uredništvo do 3. novembra, ko bo izžreban nagrajenec!

DOVTIPNE OD DOMA

— RESNICI V BRK . . .

- + Pri iskanju odgovornih smo prišli do Adama.
- + Zares: globoko smo se povzpeli.
- + Iz vrste ničel je lahko narediti verigo.
- + "SMO?" — Še kar naprej se sliši, "da SMO se preveč zadolžili; da SMO zapravljali tudi tisto, česar NI-SMO ustvarili; da SMO delili mimo rezultatov dela; da SMO se zainvestirali na vseh ravneh . . ." Zato se v vse bolj zaostrenih razmerah, ki jih je povzročilo prav to NAŠE početje, človek nehote vpraša: "Pa kdo je zdaj ta SMO? Jaz že nisem bil zraven!"
- + Kdor dela s komolci, mu ni treba zavijati rokavov.
- + Zaradi pomanjkanja kave je še komunistom težko: niso dovolj budni.
- + Če ste v prvih vrstah, še ne pomeni, da vsi stoje za vami.
- + O lepši prihodnosti mi nekateri zadnje čase pripovedujejo tako zasanjano otožno, kot bi govorili o časih, ki se nikoli več ne bodo vrnili.
- + "Kako lepo tovarno ste zgradili! Zakaj pa ne začnete delati v njej?" — "Saj nismo neumni, da bi proizvajali izgube!"
- + Obstajajo tako velike besede, ki so tako prazne, da je lahko imeti v njih zaprte cele narode.
- + Obstaja idealni svet laži, kjer je vse res.

Vodoravno: 1. po lepem repu znana ptica; 3. domača žival; 8. ali (angl.); 9. delno, nepopolno; 10. nuditi, darovati; 11. oče; 13. ena sprememb z leti; 15. predplačilo; 17. pregovor pravi, da ni voda; 19. angleška kratica za gospoda; 20. nikalnica; 21. kratica za Cankarjevo založbo; 22. mednarodna kratica za solastništvo podjetja; 23. začetni črki imena in priimka znanega slovenskega duhovnika psihologa; 24. brez tega kolo ne teče; 26. lesena posoda; 28. brez koga drugega; 30. poklic v zvezi s tiskom; 33. sukanec; 35. ptičja skupina; 36. postaviti si nekaj za cilj; 38. ameriška kratica za "vse v redu"; 39. del človeštva; 40. ime za vzvišeno lirsko pesem.

Navpično: 1. igra na konjih; 2. površinska mera; 3. dela stopal; 4. izbrana družba; 5. kazalni zaimsek; 6. žensko ime; 7. prečni tramič; 9. otroška bolezen; 10. še več kot tek; 12. vojaštvo, vojska; 14. spokorjen; 16. umetnost (angl.); 18. obedovati; 20. del obraza; 25. zabeležba na dokumentih, ki zahteva kraj in datum; 27. osebni zaimsek; 29. domače moško ime; 31. bombaž; 32. del telesa; 34. prislov kraja; 37. osebni zaimsek; 38. predlog.

Učitelj hoče zelo nazorno prikazati škodljivost alkohola. "Glejte, tu sta dva kozarca. Če potisnem črva v kozarec z vodo, črv v njem plava. Če pa ga vržem v kozarec z alkoholom, pogine. — Blaž, kakšen sklep bi naredil iz tega?" — Blaž: "Da moramo piti mnogo alkohola, da bodo vsi črvi v našem telesu poginili."

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUS
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

(Nadaljevanje z notranje strani sprednjih platnic)

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA.— Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dolarjev.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS. — Zbirka študij etičnih in kulturnih vprašanj izpod peresa našega filozofa Vinka Brumna, ki živi v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dolarjev, broširani 10.— dolarjev.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nemrtne spise Tomaža Kempčana. Cena lično vezani knjigi 5.— dolarjev.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Poleg 527 pesmi so dodane tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.— dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana pri nas v Avstraliji) je na razpolago za 2.— dolarja.

TABORIŠNI ARHIV PRIČA (1., 2., 3. in 4. zvezek) — zbral dr. Filip Žakelj. Vsaka knjiga po 4.— dolarjev.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. — Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena 13.60 dolarjev.

ZBIRKA CELOVŠKIH MOHORJEVK 1982.— Štiri vredne knjige za ceno 14.— dolarjev.

ZBIRKA GORIŠKIH MOHORJEVK 1982. — Štiri vredne knjige za ceno 15.— dolarjev. (Na razpolago jih nimamo dosti.)

THE GLIMMER OF HOPE
(Svit upanja) — Knjiga je izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja (Oak Flats, N.S.W.). Obsega preprosto pisane spomine na dogodke v Loški dolini med revolucijo in jim dodaja svoja razmišljanja o mednarodnem komunizmu. Cena 6.— dol.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!